

ABC

NOWINY CODZIENNE

Nr. 26 A

Rok XIV

WARSZAWA
CZWARTEK
26 stycznia
1939 R.

Cena 10 Gr.
w

„TYLKO DZIAŁANIE, A
NIE ROZUMOWANIE, ROZ-
STRZYGA O LOSACH ŚWIA-
TA I NARODÓW”

Stanisław Szczepanowski

Panika w płonącym mieście Wojska narodowe na ulicach Barcelony Starcia republikanów z anarchistami

LERIDA, 25. 1. Głównym ośrodkiem oporu wojsk czerwonych była Barcelona, stolica Katalonii. Dzisiaj Barcelona faktycznie już padła. Według nadchodzących bezpośrednio z pierwszych linii frontu wiadomości, wojska narodowe obsadzają poszczególne dzielnice Barcelony. Zajęcia całego miasta spodziewać się należy w każdej chwili i niewiadomo, czy w chwili obecnej nie została Barcelona cała wzięta przez wojska narodowe.

Obsadzanie miasta jest utrudnione niezmierznie przez uciekających w panicznym popłochu tłumy mieszkańców.

Wojska narodowe nie chcą dopuścić do ucieczki resztek wojsk na okrętach katalońskich, oraz po siadając poufne informacje, że w samym porcie znajdują się okręty sowieckie, otworzyły zaporowy ogień artyleryjski na port i jego najbliższą okolicę. Nic dziwnego, że wywołało to jeszcze większy popłoch wśród uciekających właśnie do portu mieszkańców innych dzielnic Barcelony.

Wojskom czerwonym pozostała jedynie do ucieczki droga na północ, które panując nad okolicą przez obsadzenie górującej od północy nad miastem góry Tibidabo, osłaniają masową ucieczkę swych zwolenników w kierunku tymczasowej siedziby rządu czerwonego Gerony.

STARCIA W BARCELONIE
PERPIGNAN, 25. 1. Jak słychać z dobrze poinformowanych źródeł, w Barcelonie doszło do starcia pomiędzy republikanami oraz anarchistami, którzy przeciwstawiają się centralnemu rządowi Negrina. Rząd czerwony zmuszony był w kilku wypadkach do zbrojnego tłumienia zamieszek, które wybuchły na kilku przedmieściach Barcelony, znajdujących się jeszcze wówczas w posiadaniu wojsk czerwonych.

KOLUMNY NARODOWE WKROCZYŁY
LERIDA, 25. 1. Losy Barcelony są już ostatecznie przesądzone. Jeszcze w nocy z wtorku na środek kolumny gen. Yague wkroczyły od strony południowej do przedmieść Barcelony.

Wszystkie umocnienia linii obronnych osłaniających Barcelonę od zachodu u brzegów rzeki Llobregat, są zdobyte przez powstańców. Również droga z Barcelony na północ jest zamknięta, gdyż wojska gen. Valino zajmują miasto Tarrasa i trzymają pod ogniem artylerii miasto Sabadell. Kolumny posuwające się w tym kierunku od strony Manrey w krótkim czasie po zdobyciu Mont sant będą mogły zamknąć dostęp do Barcelony także od strony północno-wschodniej. Od strony morza ogień okrętów powstańczych uniemożliwi wycofanie wojsk szosą i kolejką nadbrzeżną. Akcję floty wspomagają będą siły lotnicze. Jeżeli nie zajdą nieoczekiwane przeszkody, w ciągu

dnia nie tylko całe miasto obsadzone będzie przez wojska gen. Franco, ale także liczne oddziały czerwonych dostaną się do niewoli.

LUNY POŻARÓW
Według doniesień lotników powstańczych, w porcie barcelońskim panuje nieopisana panika. Mimo ciągłego bombardowania przez samoloty własne dzielnicy portowej, tysiące osób usiłuje zbiec, choćby w łodziach rybackich, lub w żagłówkach sportowych. Olbrzymie tłumy oczekują na przybijające statki w nadziei, że uda się znaleźć jeszcze miejsce.

Lotnicy mogli obserwować dramatyczne walki między ludnością a załogą odpływających statków, które są przepełnione zbiegami. Lotnicy widzieli jak łodzie rybackie tonęły po odbiciu od brzegu wskutek przeciążenia.

Wiele budynków w pobliżu portu a m. in. największa stocznia, stoją w płomieniach. Ewakuacja drogą lądową w kierunku wschodnim dziś jest już niemożliwa. Kilometrowe kolumny wozów i samochodów ciężarowych zostały za trzymane i wpadną w ręce powstańców. Jest rzeczą mało prawdopodobną, by oddziały czerwonych mogły się planowo wycofać. Należy raczej przypuszczać, że w ręce powstańców wpadną tak wielkie ilości materiału wojennego i jeńców, że z chwilą upadku Barcelony, rząd kataloński faktycznie przestanie istnieć.

TYSIĄCE JEŃCÓW
LERIDA, 25. 1. Wojska gen. Franco, jak donosi korespondent Reutera, zaciskają pierścienie wokół Barcelony ze wszystkich stron. Oddziały wszystkich armii, działających na froncie barcelońskim, maszerowały przez całą noc. Całe oddziały obrońców poddają się, nie stawiając oporu. Liczbę jeńców obliczają już na tysiące.

BOMBARDOWANIE WYBRZEŻA
PERPIGNAN, 25. 1. Korespondent Reutera donosi: samoloty obrzuciły dzisiaj bombami wybrzeże katalońskie pomiędzy Las Rosas a Portbou. 17 bomb rzekomo upadło w pobliżu granicy po stronie francuskiej. Trzy pociski, które nie wybuchły, zosta-

ły odesłane do zbadania do laboratorium municypalnego w Perpignan.

ZDOBYCIE 15 MIEJSCOWOŚCI
SALAMANKA, 25. 1. Komunikat narodowej kwatery głównej donosi, że na odcinku barcelońskim wojska narodowe zdobyły 15 miejscowości, w tym Prat de Llobregat. Na odcinku środkowym wojska narodowe zajęły miejscowość San Fructoso, na północnym wschód od Manresy, oraz dalej na południe miejscowości Vardiola i Villa Cerada.

WALKA NA ULICACH
Według najświeższych wiadomości, cała południowa dzielnica Barcelony została obsadzona przez wojska narodowe. W mieście panuje nieopisana panika. Rząd czerwony nie zdążył przeprowadzić całkowitej ewakuacji miasta. W ostatnim momencie dla umożliwienia odwrotu rzucono do walki resztki oddziałów czerwonych. Walka na ulicach trwa z niezwykłą zaciętością. Wojska czerwone są w położeniu beznadziejnym.

UPOSAŻENIE SĘDZIÓW

Referent zwrócił uwagę, że sprawa uposażenia sędziów i prokuratorów jest stale palącą. Niestety, oszczędności budżetowe odsuwają jej załatwienie do lepszych czasów. Braki uposażeń zniechęcają do pracy i jednostki zdolniejsze zaczynają porzucać sądownictwo. W roku 1938 opuściło sądownictwo z własnej inicjatywy 69 sędziów. Najbliższe zadania w dziedzinie sądownictwa to zwiększenie etatów oraz wydatne podwyższenie uposażenia sędziów i prokuratorów przez wprowadzenie dodatku lokalnego w miejscowościach dotkniętych drożyzną oraz awansu automatycznego. Pogłębienia ustawowego wymaga również zasada niezawisłości sędziowskiej.

ZAŻYDZENIE ADWOKATURY
W okresie 10-lecia nastąpiło

Budżet ministerstwa sprawiedliwości

Amnestii dla więźniów nie będzie oświadczył min. Grabowski

Przedmiotem obrad posiedzenia sejmowej komisji budżetowej był we środę budżet ministerstwa sprawiedliwości, który referował poseł Szczepański. Wydatki tego resortu wyniosą 95.010.000 zł. tj. więcej o 5.560.000 niż w roku poprzednim.

PRZEMÓWIENIE MINISTRA
Następnie przemawiał minister sprawiedliwości p. Grabowski. Wyraził on ubolewanie, że ramy budżetu utrudniają usprawnienie wymiaru sprawiedliwości oraz podniesienie poziomu więziennictwa i zmianę plac w sądownictwie.

KODYFIKACJA
W dalszym ciągu p. minister

stwierdza chaos istniejący w zakresie norm prawnych. Uporządkowaniem stanu prawnego zajmują się specjalna komisja. Opracowuje ona plan wielkiej kodyfikacji, która pod nazwą Zbiór Praw Rzeczypospolitej ma zamknąć w systematycznym układzie ogół przepisów prawnych obowiązujących w Polsce.

Następnie mówił p. minister o walce z przestępczością, uważając, że ministerstwo osiągnęło dodatnie rezultaty.

ZNIESIENIE SĄDÓW PRZYSIEGLYCH

Obszernie omówił p. min. Grabowski akty ustawodawcze ostatniej doby. Walkę o zniesienie sądów przysięgłych określa jako walkę „o zwycięstwo zasady wynikającej z art. 10 i 64 konstytucji kwietniowej, zasady suwerenności ustawy, ponad którą nie wolno było stawiać niekontrolowanego i nieodpowiedzialnego głosu obywatelskiego sumienia-rozstraszającego nieraz działania, stojące w wyraźnej sprzeczności z prawem”.

PRAWO PRASOWE
Wydanie prawa prasowego było, zdaniem pana ministra, koniecznością państwową, niecierpiącą zwłoki.

„U podstaw nowego prawa prasowego spoczywa konstytucyjna zasada wolności słowa, ograniczonej przez dobro powszechne”. „Nasze prawo prasowe poszło drogą własną, wytkniętą przez konstytucję kwietniową, a więc drogą syntezy wolności i odpowiedzialności, swobody twórczej jednostki imperatywu dobra ogólnego”.

DEKRET O MASONERII

Z walką o niezależność życia publicznego stoi w ścisłym związku dekret o rozwiązaniu stowarzyszeń wolnomularskich. Związki te w samym swoim założeniu stanowiły groźbę dla niezależności życia publicznego. Powszechny prąd potępienia, z jakim te organizacje się spotkały w opinii, uzasadnia dostatecznie potrzebę ich rozwiązania.

NIE BEDZIE AMNESTII

Przechodząc do omawiania działu więziennictwa, oświadcza p. minister, że nie zamierza zgłosić wniosku o uchwalenie amnestii, z całą energią natomiast przystąpi do wykonywania zalegających wyroków sądowych wskutek czego liczba osób, pozbawionych wolności, wzrosła w ciągu roku 1937 i 1938 r. z 59.496 do 70.233 osób.

PRACA ZAMIAST GRZYWNY

Wprowadzenie w życie przepisu art. 43 kodeksu karnego ma na celu zmniejszenie ilości więźniów. Przepis ten przewiduje, że w razie nieściągalności grzywny, sąd nakazuje skazanemu wykonanie pracy na rachunek grzywny, a dopiero gdyby to było niemożliwe, zamienia grzywnę na areszt. Minister zamierza jeszcze w toku bieżącej kadencji zgłosić projekt ustawy, normującej sposób wprowadzenia w życie zasad, zawartych w art. 43 kodeksu karnego.

Deszcze, chmurno

Przewidywany przebieg pogody w czwartek:
Na wschodzie kraju chmurno i mgliście, miejscami opady. Na zachodzie i w środku przed południem roz pogodzenia, około południa ponowny wzrost zachmurzenia i deszcze, postępujące na wschód. Temperatura bez większych zmian. Wiatry umiarkowane przeważnie z kierunków zachodnich.

Męczące pytania

Zapozyczyłem sobie tytuł ze wstępnego artykułu Gazyety Polskiej z dnia 24 stycznia b. r., bo choć, według Gazyety Polskiej głosami opozycji w sprawie żydowskiej Ozon nie myśli się przejmować, uznając nasze wystąpienia za dowód, że w naszym wnętrzu zaczyna coś szwankować, to jednak w nadziei, że opinia Ozonu nie pokrywa się całkowicie z opinią polskiego społeczeństwa, postawię w tej materii dalsze „męczące pytania”.

Co Ozon zrobił dotychczas konkretnego w sprawie żydowskiej poza deklamacjami

głośną interpelacją sejmową i równie głośną już odpowiedzią rządowi.

Ograniczenie się do wyrażenia tęsknoty za emigracją żydowską i szczegółowe opracowanie zagadnień technicznych wiążących się ze sprawą emigracji budzi tak męczące Gazyetę Polską zapytania, czy to nie robi wrażenia odsuwania tak ważnej sprawy ad calendas graecas?

Emigracja, gdyby nawet jej początek wyznaczyć na miesiące najbliższe, potrwa szereg lat. Olbrzymie masy żydostwa będą nadal i przez czas dłuższy ciążyły nad na-

szym życiem.

Czy Ozon nie wie, że niecałkowicie od emigracji i właśnie dla jej przygotowania trzeba dokonać całego szeregu posunięć izolujących żydów od naszego środowiska, że nie wypada wprost z ław sejmowych pakować postów żydowskich na okręty odjeżdżające na emigracyjny Madagaskar i wogóle poczynać sobie tak obcesowo bez przygotowania?

Czy Ozon znajduje istotne przeszkody w pozabawieniu żydów już teraz praw politycznych i czy uważa, że nawet w czasie emigracji przymusowej aż do załadowania na o-

kręt, żydzi będą mieli zachowane możliwości wtrącania się do naszych spraw wewnętrznych i do wybierania dogodnych dla siebie kandydatów.

Czy dopiero emigracja ma pozbawić żydów prawa do wychowywania dzieci polskich.

Czy dopiero po wyjeździe żydów robotnik i przedsiębiorca polski zaznajomi się z ich specjalnościami, niekiedy prawie wytłacznie w ich ręku skupionymi.

Przyznaję. Cóż to za męczące pytania.

Franciszek Stoch

Mr. Rublee powrócił do Berlina

BERLIN, 25. 1. Kilka minut po godzinie 10-tej przybył tu dziś Mr. Georges Rublee, który wczoraj przerwał na krótki czas rokowania, prowadzone jeszcze z b. prezesem Banku Rzeszy dr. Hjalmarem Schachtem.

STYCZEN

26

CZWARTEK

SŁOŃCE

Wschód Zachód
7—27 16—11

KSIEZYC

Wschód Zachód
9—13 22—55Dł. dnia Przybyło
8—44 1—0Dziś św. Polikarpa
Jutro św. Jana Złotoustego

TEATR WIELKI: Dziś „Faust” z „Nocą Walpurgii” z gościnnym występem G. Dubrowskiego. W czwartek po raz ostatni „Madame Pompadour” z M. Grabowską.

TEATR NARODOWY: Dziś o g. 8 „Grube Ryby” z Baluckiego.

TEATR NOWY: Dziś o g. 8-jej „Żywy ładunek”.

TEATR POLSKI: „Maskarada” Iwa skiewicz z Andryczówną i Smosarską.

TEATR MAŁY: „Temperamenty” Cwojdzinskiego.

TEATR LETNI: „Madame Sans Gêne” w reżyserii Niewiarowicza z Eichlerówną i Junoszą-Stepowskim na czele.

TEATR ATENEUM: Dziś „Dziwaczyna z lasu” J. Szanławińskiego w reżyserii St. Perzanowskiego.

TEATR MALICKIEJ (Karowa 18): „Poprostu człowiek” z Piaskowską i Sawanem.

TEATR MALICKIEJ (Marszałkowska 8): „Pani Bovary” z Małicką w roli tytułowej.

TEATR KAMERALNY: „Dom wariatów” w reż. E. Chaberskiego.

TEATR 8.15: „Roxi i jej drużyna” z Łodą Halamą i Rakowieckim.

TEATR MAŁE QUI PRO QUO: Rewia „Wielka Czwórka” z Dymszą i Olszą na czele o godz. 7.30 i 10 wiecz.

REDUTA: O godz. 8.10 w „Uciekła mi przepióreczka” — Zeromskiego pod kierownictwem Osterwy.

STOL. TEATR POWSZECHNY ul. Narbutta 14, o godz. 19-jej: „Betlejem”, ul. Chopickiego 2, godz. 19-1a: „Wigilia”.

TEATR DLA DZIECI ORTYMA W TEATRZE WIELKIM po raz ostatni w niedzielę o 12-jej i 4 pp.: Czerwony Kapturek i „Trzy świnki” oraz „Wojtek na Księżycu”.

Bilety w Kasie Teatru i Orbisie.

Adolf Dymsha, Tadeusz Olsza, Helena Grossówna, Andrzej Bogucki, Halina Kamińska, Ws. Orłow, Irma Kozłowska, Zofia Sykulska zapraszają na dzisiejsze przedstawienie rewii

WIELKA CZWÓRKA
do „MAŁEGO QUI PRO QUO”

KINA CHRZEŚCIJAŃSKIE

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży tel. 7.11-25.

HOLLYWOOD: „W szponach Monte Carlo” i rewia.

ITALIA: „Indyjski grobowiec”.

KINO PARAFII ŚW. ANDRZEJA: „Czarny Korsarz”.

KINO PARAFII ŚW. AUGUSTYNA: „Paniąka z Posterastę”.

JURATA: „Życie ulicy” i „Królowski więzień”.

KOMETA: „Sirizal w nocy”, na scenie rewia.

MARS: „Rapsodia” i dodatki.

MIEJSKIE: „Złotowłosa”.

PRAGA: „Poręczona” i rewia.

PRASKIE OKO: „Marko Polo” i dodatki.

ROMA: „Brawura” z Clark Gable.

SOKÓŁ: „Tyrant” i „5 milionów szuka spadkobiercy”.

STUDIO: „Serce moje należy do ciebie”.

ŚWIAT: „Jezebel” i „Ostrożnie z miłością”.

Budowa mauzoleum wileńskiego w podziemiach Bazyliki wileńskiej

Rozpoczęta przed 4-ma laty budowa mauzoleum królewskiego w podziemiach Bazyliki wileńskiej, zostanie w tym roku za kończona.

W krypcie królewskiej na specjalnych postumentach zostaną umieszczone trumny z prochami Aleksandra Jagiellończyka, Bar-

W dzień wizyty min. von Ribbentropa Zasady polityki polskiej wobec stosunków polsko-niemieckich

Wizyta ministra Rzeszy von Ribbentropa w Polsce zbiegła się z wywiadem min. Becka udzielonym prasie amerykańskiej. Nie chodzi tu o rozstrzygnięcie czy zbieżność jest przypadkowa, czy też nie, ale wytyczne polskiej polityki międzynarodowej jakie min. Beck podkreślił w wywiadzie stanowią wyraźne tło i wskazania co do wniosków płynących z wizyty min. Ribbentropa.

Min. Beck ustalił, że zasadą polskiej polityki jest: 1) utrzymanie dobrych stosunków z sąsiadami, 2) lojalne przestrzeganie aliansów, 3) nie dopuszczenie do jakichkolwiek rozstrzygnięć w sprawach obchodzących Polskę bez jej udziału.

Opinia polityczna Europy przyjęła wiadomość o wizycie ministra von Ribbentropa z pewnym zaniepokojeniem. Francja i Anglia obawia się, że jest to „zneutralizowanie” Polski, aby Niemcy mogły swobodnie prowadzić swą grę na wschodzie. W zagmatwanej dzisiejszej sytuacji, gdzie szereg spraw terenowo odległych od siebie łączy się w wielki łańcuch, w którym poruszenie każdego ognia wywiera wpływ na ogień pozostałe; każdy krok polityczny wywołuje szereg obaw i wątpliwości.

Dlatego też zestawienie słów wywiadu min. Becka z opiniami o wizycie min. Becka może wiele

spraw wyjaśnić. A więc o ile chodzi o mocarstwa sojusznicze Polski, jeszcze raz złożone zostało zapewnienie „o lojalnym przestrzeganiu sojuszu”. Sojusz z Francją przechodził wprawdzie trudne chwile. Słowa ministra spraw zagranicznych Polski winny być przyjęte jako stwierdzenie, że jednak sojusz ten przetrwał, a dziś więcej niż kiedykolwiek może ulec rzeczywistemu zacieśnieniu.

Drugie oświadczenie — to sprawa dobrych stosunków z sąsiadami. Polska utrzymuje równowagę między Rosją a Niemcami — to też nie może być i nie będzie narzędnym niczyjej przewagi, niczyjego ataku. Żadne też plany „rozbirowe” nie mogą w takim układzie stosunków w ogóle być brane pod uwagę.

Wreszcie zasada „nic o nas bez nas” — to stwierdzenie, że Polska może układać swoje stosunki z innymi mocarstwami tylko na zasadzie równości i poszanowania zawsze interesu Polski.

Te punkty wskazują wyraźnie na wnioski płynące z wizyty min. Ribbentropa. Polska jest w Europie czynnikiem pokoju i równowagi. To też każdy krok wyjaśniający sytuację, ułatwiający uproszczenie zagmatwanych zagadnień, a do takich zaliczamy i wizytę min. Ribbentropa społec-

zeństwo polskie przyjmuje przychylnie.

Warunkiem dalszego pomyślnego rozwoju sytuacji jest, że rozwiązania jakie mają paść nie mogą uderzać ani w naszych aliansów, ani w pozostałych sąsiadów, ani przeczyć interesom Polski.

Sądymy, że tak stanowisko Polski ocenia i strona niemiecka. To też bezpośrednim wnioskiem winno być wycofanie się Niemiec od kwestii „Wielkiej Ukrainy”, kwestii drażniącej i szkodliwej dla równowagi w Europie. Będzie to istotny sprawdzian szczerości Niemiec oraz ich intencji na przyszłość.

Prasa o wizycie min. Ribbentropa Tylko na płaszczyźnie równych praw mogą się układać stosunki polsko-niemieckie

(J. W.) Prasa poświęca wizycie min. Ribbentropa artykuły, omawiające rozwój stosunków polsko-niemieckich.

„Kurier Polski” podkreśla kluczowe znaczenie stosunków Polski i Niemiec dla sytuacji ogólnoeuropejskiej.

Wizyta p. von Ribbentropa śledzona jest w całej Europie z dużą uwagą. Znajduje w niej wyraz nie tylko świadomość, która wyrwy wypadki ostatnich czasów, że na ewolucji europejskich stosunków waży z przemożną siłą aktywność Niemiec, ale i przekonanie, że przebieg tej ewolucji zależy w niemałym stopniu od Polski.

Bez klucza porozumienia z Polską nielato przyszołby Niemcom w przyszłości niejedne drzwi otworzyć. A choć historia posuwa się obecnie bardzo szybkimi krokami, nie prędko wyda się chwila, w której kluczem będzie mógł być rzucony w morze.

DOBRE STRONY

Prasa ozonowa „Kurier Poranny” i „Gazeta Polska” przypominają, że wizyta min. Ribbentropa przypada w pięciolecie paktu o nieagresji zawartego 26 stycznia 1934 roku. „Kurier Poranny” widzi w pakcie polsko-niemieckim same dobre strony:

Swoje zalety zawiadza on nie tylko temu, że służy konkretnym interesom obu narodów, ale ponadto swej przejrzystości i swej prostocie. Ma on na celu stabilizację pokoju na doniosłym odcinku politycznym, oparcie stosunków obu państw na zasadzie nieagresji oraz zlikwidowanie zatargów na drodze obopólnego porozumienia. Wszystkie te cele są nadal aktualne, a doświadczenie pięcioletnie wykazało, że właśnie metoda, wytknięta przez pakt, o nieagresji, pozwala je osiągnąć najpewniej i najlepiej.

„Kurier Poranny” nie wskazuje jaki jest kardynalny warunek, aby „dobre strony” umowy polsko-niemieckiej były istotnie spełnione.

KONIECZNY WARUNEK

„Gazeta Polska” natomiast nie zapomina o tym, pisząc: Nie wzięmy również, iż z tego drugiego pobytu swego w Polsce

O CAFE PATRII

mówi się: wykwintnie urządzona, wysoki poziom artystyczny, wytworna publiczność. ŚNIADECKICH 5.

Pracownicy lesienickiej drożdżowni nie chcieli wpuścić właścicieli

Lesienicka fabryka drożdży, o której kilkakrotnie pisaliśmy znowu daje o sobie znać.

Wobec groźby likwidacji lesienickiej fabryki drożdży, Lwowski Bank Hipoteczny wystąpił z inicjatywą utworzenia konsorcjum, celem wykupienia tej fabryki z rąk kartelu. Podobno sprawa powołania do życia takiego konsorcjum jest już na drodze do realizacji.

Na terenie fabryki doszło do incydentu z nowonabywcami, których pracownicy nie wpuścili

na teren przedsiębiorstwa. Po odjeździe właścicieli odbyła się konferencja ich reprezentantów z przedstawicielami robotników. Robotnicy zażądali wyjaśnień w sprawie dalszych losów fabryki i stwierdzili, że właściciele odmówili jasnego wypowiedzenia się w sprawie likwidacji fabryki.

Sprawa lesienickiej fabryki drożdży przeciąga się bezustannie a w interesie społecznym jest jaknajszysze jej uregulowanie.

wywiezie przekonanie, że Polska jest państwem, które zawsze gotowe jest na zasadach równości i lojalności dotrzymywać wzięte na siebie zobowiązania, pod warunkiem, że tymi samymi zasadami kierują się w stosunku do niej jej partnerzy — sąsiedzy, czy dalsi.

SPRAWA UKRAIŃSKA

„Mały Dziennik” bardzo słusznie podkreśla, że jeśli Niemcy chcą rzeczywiście dobrych stosunków z Polską, nie mogą popierać koncepcji tworzenia „Wielkiej Ukrainy”.

Niemcom dziś wiadomo, że za wyjątkiem kilku zaślepińców, cała Polska solidarnie odrzuca wszelkie koncepcje tworzenia Ukrainy, z Niemcami, czy bez Niemców. I z Sowietami pragniemy utrzymania stosunków w ramach wiążącego obie strony paktu o nieagresji. „Krucjata” na wschód przez Polskę —

to wojna z nami, a mimo Polski się zrobić nie da. Toteż zapewnienia kanclerza Hitlera w Berchtesgaden i wizyty ministra Ribbentropa, musimy uznać jako wyrzucenie się przez Trzecią Rzeszę „aktualności” sprawy Ukrainy.

POSZANOWANIE PRAW

Dziś, dzięki Bogu, „kompleks niższości” ustępuje coraz wyraźniej. Nikt więc w Polsce nie wątpi, że stosunki polsko-niemieckie mają się ułożyć tylko na płaszczyźnie równych praw obu stron i prawdziwego poszanowania zobowiązań tak samo ze strony Polski, jak i Niemiec. A przede wszystkim muszą być uszanowane interesy obu narodów. A interes Polski wymaga poniechania mrzonek o „Wielkiej Ukrainie”.

DZIEŃ W POLITYCE

NOWE USTAWY

Pod przewodnictwem premiera odbyło się we wtorek posiedzenie Rady Ministrów.

Przyjęto m. in. następujące projekty ustaw, które rząd w najbliższych dniach wnieśli do Sejmu: o wycofaniu urzędów, ludności i mienia z zagrożonych obszarów państwa, o komunikacji w służbie obrony państwa, o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych, o uregulowaniu stanu prawnego majątków Kościoła Prawosławnego na obszarze R. P.

Rada Ministrów uchwaliła ponadto rozporządzenie o obowiązkach osób fizycznych i prawnych oraz instytucji i władz w dziedzinie przygotowania personelu obrony przeciwlotniczej i przeciwwzrozwowej w czasie pokoju oraz rozporządzenie o zakazie używania francuskich nazw regionalnych dla produktów winnych.

ROZMOWY POLITYCZNE GEN. KORSKIEGO

Jedna z agencji donosi, że w dn. 23 bm. przybył do Warszawy gen. Władysław Sikorski, który zamierza zabawić w stolicy kilka dni. Podczas pobytu w Warszawie gen. Sikorski ma przeprowadzić kilka rozmów politycznych z wybitnymi osobistościami ze stronnictw opozycyjnych.

MEMORIAŁ W SPRAWIE MAŁOPOLSKI WSCHODNIEJ

Towarzystwo Rozwoju Ziemi Wschodniej przedłożyło w dniu 23 bm. p. premierowi, gen. Sławoj - Skłodowskiemu, memoriał, dotyczący stosunków na terenie Małopolski Wschodniej i najważniejszych postulatów społeczeństwa w odniesieniu do potrzeb tego terenu.

Memoriał bardzo silnie podkreśla przede wszystkim szkodliwość atmosfery, jaka się wytworzyła około t. zw. „sprawy Małopolski Wschodniej”, wskazując, że konsekwentne działania

nia rządu w kierunku umocnienia pozycji ludności polskiej w Małopolsce Wschodniej rozproszą niewątpliwie wszelkiego rodzaju niezdrowe objawy defetyzmu i wręcz szkodliwą skłonność do dawania wiary nieuzasadnionym pogłoskom.

NIEPRAWDZIWE POGŁOSKI O GEN. HALLERZE

Jedna z agencji podała wiadomość, jakoby w dniu 27 bm. miał się zebrać zarząd główny Str. Pracy, pod przewodnictwem gen. Hallera, nie odpowiada prawdzie. Gen. Haller będzie w Kończycach Małych na Śląsku Cieszyńskim, gdzie w dniu 29 bm. weźmie udział w uroczystościach 20. rocznicy walk z Czechami, w czasie których poległ jego brat, ś. p. mjr. Cezary Haller.

OPL w Lublinie

(Jk) W związku z przygotowaniem miasta Lublina do obrony przeciwlotniczej i gazowej odbył się w Lublinie dnia 24 bm. alarm miasta wraz z próbą wygaszenia światła zewnętrznego. Próba ta nie objęła jedynie światła ruchu na terenie kolei.

O godzinie 18 wieczorem całe miasto pogrążyło się w ciemnościach.

Ulice miasta opustoszały. O godzinie 19 minut 15 pogasły lampy nad wejściami domów, lampki numerowe, wszelkie reklamy itp. O godzinie 21.30 rozpoczął się alarm miasta, który trwał przez pół godziny.

—XOX—

NA TORZE ZAKOPIAŃSKIM

Wyniki wczorajszych gonitw

GON. 1. Dyst. 4200 m. Nagr. 800 zł. Przyszko: 1) Largo II, p. Wójcik. 2) Hardiesse (20.5). 3) Winiel (54). Wygr. w 5 min. 45 s. o niezl. łose d. Tot. 6. Zakopane 5,50 zł.

GON. 2. Dyst. 2600 m. Nagr. 700 zł. Płoty: 1) Kanciarz chl. Kazula. 2) Trzask (6.5). 3) Mixt (31.5). 4) Borneo (59.5). Wygr. w 3 min. 8 sek. do wolnie o 9 d. Tot. 37.5, franc. 6.5 i 5,50 zł. Zakopane 12,5, franc. 5 i 5 zł.

GON. 3. Dyst. 1400 m. Nagr. 800 zł. 1) Rühbezahl j. Dylik. 2) Palamiz (14). 3) Noisette (49.5). 4) Rzeki (12.5). 5) Stel (59.5). Wygr. w 1 min. 30 s. w zaciętej walce o pół d. Tot. 38, franc. 10 i 8,50 zł. Zakopane 38, franc. 21,5 i 14 zł.

GON. 4. Dyst. 4200 m. Nagr. 600

zł. Przyszko: 1) Centuria j. Szarata. 2) Arkadia (25). Wygr. w 5 min. 51 s. bardzo łatwo o i d. Tot. 5, w Zakopanie 5 zł.

GON. 5. Dyst. 1800 m. Nagr. 600 zł. 1) Erytra, j. Biesiadziński. 2) Orawa II (26). 3) Joriska (15.5). 4) Okey (81.5). Wygr. w 2 min. o i d. Tot. 8,5, franc. 6 i 8 zł. W Zakopanie 7,50 franc. 6,50 i 8 zł.

GON. 6. Dyst. 1600 m. Nagr. 600 zł. 1) Demokracja II, j. Szymański. 2) Baga Jaga (36.5). 3) Tajfun (37). 4) Nagrada (56.5). 5) Carmenis (14.5). 6) Argentyna (170.5). Wygr. w 1 min. 46 s. o i d. Tot. 12, franc. 7,50 i 12 zł. W Zakopanie 11,5, franc. 8 i 29 zł.

Aresztowanie żydów w Gdańsku za przestępstwa skarbowe

Policja gdańska przeprowadziła ostatnio szereg aresztowań wśród żydów, zamieszkałych na terenie Wolnego Miasta, osadzając w więzieniu 8 osób.

Oprócz 16-tu żydów aresztowa-

wanych przed kilku dniami, w więzieniu gdańskim pozostaje jeszcze 12-tu żydów. Wszyscy oni znaleźli się tam pod zarzutem przestępstw skarbowych.

Drugi koncert pieśni p. Kory Jaroszowej

W dniu 2 lutego r. b. (czwartek) o godz. 12 min. 15 odbędzie się w Teatrze Letnim 2-gi koncert pieśni Kory Jaroszowej, znanej autorki pięknych, nastrojowych i cieszących się niebywałym powodzeniem piosenek, jak naprzykład „Niebieskie Róże”, „Zgubiłam tu serce małeńkie”, „Chanson Triste” itd.

W koncercie wezmą udział wybitni śpiewacy operowi i operet-

kowi, chór „Bohema” pod dyrykcją Jerzego Siemionowa, dwie orkiestry, w tym jedna balażkowa, ponadto wytworna i popularna para taneczna Miła Koi-pikówna i Eugeniusz Papliński.

Bilety w cenie od 60 gr. do 5 zł. wcześniej do nabycia w „Orbisie” al. Jerozolimskie 39 (Hotel Polonia) i w kasie Teatru Letniego.

bary Radziwiłłówny i Elżbiety, pierwszej żony Zygmunta Augusta oraz urna z siercem Władysława IV-ego. Sklepienia krypty będą podtrzymywały łuki, wyłożone do połowy czerwonym granitem.

Ogólny koszt budowy mauzoleum wynosi 150.000 zł.

Tadeusz Gluziński

Mój wywiad w sprawie ukraińskiej

I artykuł p. S. K.

W numerze tygodnika „Jutro Pracy” z dnia 8 stycznia r. b. pojawił się wywiad z p. Jerzym Braunem i zaraz obok ze mną w sprawie ukraińskiej. Tekst wywiadu ze mną jest raczej literackim opracowaniem na tle odbytych ze mną rozmów, niż ścisłym oddaniem wypowiedzianych przeze mnie poglądów. Stwierdzić muszę, że redakcja — mimo mej prośby — nie przysłała mi tekstu wywiadu do autoryzacji, ani nawet drukowanego egzemplarza pisma.

Pominąłem milczeniem to niedociągnięcie, gdyżby nie fakt, że tekst wywiadu ze mną nie tylko nieścisłe oddaje moje poglądy i ugrupowaniem w dowolnej kolejności wypacza nastroj rozmowy, ale — co ważniejsze — zawiera zdania absolutnie sprzeczne z wypowiedzianymi przeze mnie za patrywaniami i bez porozumienia ze mną opatrzone całością jakśkrawym tytułem „Kijów tak — Lwów nigdy”.

W wywiadzie miesiąc się ustęp, tłumaczący dlaczego Polacy z Ukrainą przez lat dwadzieścia nie doszli do porozumienia. Takiego pytania redakcja w ogóle mi nie stawiała i nie udzielała mi nie odpowiedzi. Tym samym przypisane mi w „Jutro Pracy” poglądy nie są moimi. Natomiast na pytanie dlaczego Polska polityka na ziemiach wschodniej Małopolski od lat dwudziestu święci same niepowodzenia, przypisałem ten smutny fakt brakowi konsekwentnej polityki polskiej, reprezentowanej przez czynniki władzy państwowej i położyłem nacisk na fakt, że ruch ukraiński od swego początku jest zwrócony przeciw Polsce, nie przeciw Rosji i od lat przedwojennych stanowi broń w rękach Berlina.

Ale już całkowicie mi obcy fantastyka jest pogląd, który redakcja „Jutra Pracy” przypisała mi w następującym ustępie wywiadu:

Miejmy jednak nadzieję, że ukraińcy zrozumieją kiedyś swój błąd i konkretnie spojrzą na rzeczywistość. Przekonają się wówczas, że Polska rozumie swój interes w powstaniu niepodległej Ukrainy ze stolicą w Kijowie...

W wywiadzie powiedziałem, że w dzisiejszych stosunkach sprawa dywersji ukraińskiej w Rosji jest wyłącznie polityką niemiecką, uderzającą równocześnie w Polskę; że rojenia niektórych kół, opierających się na sympatiach, okazywanych Polsce przez Petłurówców, są budowaniem zamków na lodzie, gdyż ta grupa jest typową emigracją, pozbawioną wpływów w Kijowszczyźnie; że wreszcie powstanie niepodległej Ukrainy w Kijowie dziś, gdy kieruje tym Berlin za pośrednictwem ukraińców lwowskich, byłoby przede wszystkim zagrożeniem polskich ziem wschodnich; powołałem się wreszcie z naciskiem na traktat brzeski i na oświadczenie prezesa klubu ukraińskiego Dymitra Lewickiego, złożone w naszym sejmie w maju 1928 r. w którym mówiąc o konieczności powstania niepodległej Ukrainy za kordonem rosyjskim, dodał:

„Zasłoga dziejów mówi, że nigdy trzydziestomilionowe państwo macierzyste nie zrezygnuje z sześciu milionów ziemów swych, oddzielonych wąską rzeczką (Zbruczem — przyp. piszącego) od pnia macierzystego, tym bardziej, jeśli owe ziemie były kiedyś kulturalnym i politycznym Piemontem narodowym. Ta świadomość jest przejęta całym narodem ukraińskim i wzywa do jego partii.

Ta z naciskiem przeze mnie wskazana i odczytana deklaracja nie zniżyła się — mimo dostarczenia jej tekstu — w wywiadzie „Jutra Pracy” ze mną. Trudno byłoby ją pomieścić pod tytułem „Kijów tak — Lwów nigdy”.

A teraz druga sprawa. W numerze „Warszawskiego Dziennika Narodowego” z dn. 21 stycznia br. pomieścił głośny publicysta polityczny p. S. K. artykuł, poświęcony polemice z moimi poglądami, jakie znalazł na łamach „Jutra Pracy”. Muszę mu na wstępie podziękować, bo dopiero dzięki niemu postarałem się o numer „Jutra

Pracy” i przeczytałem wywiad ze mną.

P.S.K. zajmuje w tej sprawie stanowisko naogół bliskie moim prawdziwym poglądom, gdy chodzi o dzisiejsze próby tworzenia niepodległej Ukrainy ze stolicą w Kijowie i o skutki takiej akcji dla naszego państwa. Wybaczyłbym p. S. K. agresywny ton, podjętą obronę słusznej sprawy, choć p. S. K. mógłby dopuścić do możliwości, że wywiad nie oddaje ścisłe moich myśli, szczególnie skoro w niedawno wydanej książce „Sprawa ukraińska”, o której nawet wspomina „Jutro Pracy”, wypowiedziałem się w tej sprawie niedwuznacznie i wręcz odmienne. Nie mam oczywiście prawa oczekiwać od p. S. K. przesady w lojalności polemicznej, ani fatygi czytania mojej książki.

Ale p. S. K. pisze: „Na to powołają nam marzyciele polityczni w rodzaju jedynego z przywódców Obozu Narodowo-Radykalnego p. Tadeusza Gluzińskiego — Kijów tak, Lwów nigdy” („Jutro Pracy” nr. 1 z r. 1939). Zdaniem moim jest to najszkodliwsze stanowisko, jakie można zająć wobec idei Wielkiej Ukrainy. A w jednym z dalszych ustępów swego artykułu p. S. K. pisze znowu:

„Jeśli kogoś zadowolił taki ideał, to niechaj głosi hasło — Kijów tak, Lwów nigdy, niechaj przemawia za przystąpieniem Polski do paktu antykomunistycznego, niech zaleca Polsce politykę przy boku Niemiec na terenie polityki europejskiej, niech marzy o powrocie p. Józefa Piłsudskiego na Wołyń, niech dezorganizuje życie społeczne i polityczne ludności polskiej na ziemiach południowo-wschodnich, niech przestrzega przed polityką antyżydowską uważa „endeków” za największych wrogów państwa polskiego, lecz niech, na Boga, nie mówi o Polsce „mocarstwie”, niech nie snuje snów „imperialnych”.

Każdy nieuprzedzony i przeciętny czytelnik „Warszawskiego Dziennika Narodowego” będzie sądził, że ten ustęp jest polemiką z wywiadem „Kijów tak, Lwów nigdy”, jakkolwiek — jako żywo — nawet „Jutro Pracy” w wywiadzie ze mną nie napisało nic takiego, co by choćby z odległości do podobnej polemiki uprawniało.

Przywykliśmy już do podobnego stylu ataków na ruch narodowo-radykalny i jego przedstawicieli na łamach pism Stronnictwa Narodowego. Ale nie przypuszczałem dotąd, że zwolennikiem tego stylu polemiki politycznej jest p. S. K.

W całej jego treści i formie artykuł p. S. K. czyni na mnie wrażenie

Z książek

Do redakcji naszej nadesłano ostatnio następujące książki:

ADOLF NOWACZYŃSKI — „Poznań Poznań” Poznań 1939. Nakładem Drukarni Polskiej w Poznaniu. Str. 304.

ROMUALD BALAWELDER — „Polska ma dostęp do morza”. Powieść podróży. Nakładem ks. Wł. Michałaka i S-ka w Warszawie. Str. 182.

ROMUALD BALAWELDER — „Wielka Brytania obłana jest moźm”. Nakładem księgarni Wł. Michałaka i S-ka w Warszawie. Str. 260.

Wskazana i odczytana deklaracja nie zniżyła się — mimo dostarczenia jej tekstu — w wywiadzie „Jutra Pracy” ze mną. Trudno byłoby ją pomieścić pod tytułem „Kijów tak — Lwów nigdy”.

A teraz druga sprawa. W numerze „Warszawskiego Dziennika Narodowego” z dn. 21 stycznia br. pomieścił głośny publicysta polityczny p. S. K. artykuł, poświęcony polemice z moimi poglądami, jakie znalazł na łamach „Jutra Pracy”. Muszę mu na wstępie podziękować, bo dopiero dzięki niemu postarałem się o numer „Jutra

Pracy” i przeczytałem wywiad ze mną.

P.S.K. zajmuje w tej sprawie stanowisko naogół bliskie moim prawdziwym poglądom, gdy chodzi o dzisiejsze próby tworzenia niepodległej Ukrainy ze stolicą w Kijowie i o skutki takiej akcji dla naszego państwa. Wybaczyłbym p. S. K. agresywny ton, podjętą obronę słusznej sprawy, choć p. S. K. mógłby dopuścić do możliwości, że wywiad nie oddaje ścisłe moich myśli, szczególnie skoro w niedawno wydanej książce „Sprawa ukraińska”, o której nawet wspomina „Jutro Pracy”, wypowiedziałem się w tej sprawie niedwuznacznie i wręcz odmienne. Nie mam oczywiście prawa oczekiwać od p. S. K. przesady w lojalności polemicznej, ani fatygi czytania mojej książki.

Ale p. S. K. pisze: „Na to powołają nam marzyciele polityczni w rodzaju jedynego z przywódców Obozu Narodowo-Radykalnego p. Tadeusza Gluzińskiego — Kijów tak, Lwów nigdy” („Jutro Pracy” nr. 1 z r. 1939). Zdaniem moim jest to najszkodliwsze stanowisko, jakie można zająć wobec idei Wielkiej Ukrainy. A w jednym z dalszych ustępów swego artykułu p. S. K. pisze znowu:

„Jeśli kogoś zadowolił taki ideał, to niechaj głosi hasło — Kijów tak, Lwów nigdy, niechaj przemawia za przystąpieniem Polski do paktu antykomunistycznego, niech zaleca Polsce politykę przy boku Niemiec na terenie polityki europejskiej, niech marzy o powrocie p. Józefa Piłsudskiego na Wołyń, niech dezorganizuje życie społeczne i polityczne ludności polskiej na ziemiach południowo-wschodnich, niech przestrzega przed polityką antyżydowską uważa „endeków” za największych wrogów państwa polskiego, lecz niech, na Boga, nie mówi o Polsce „mocarstwie”, niech nie snuje snów „imperialnych”.

Każdy nieuprzedzony i przeciętny czytelnik „Warszawskiego Dziennika Narodowego” będzie sądził, że ten ustęp jest polemiką z wywiadem „Kijów tak, Lwów nigdy”, jakkolwiek — jako żywo — nawet „Jutro Pracy” w wywiadzie ze mną nie napisało nic takiego, co by choćby z odległości do podobnej polemiki uprawniało.

Przywykliśmy już do podobnego stylu ataków na ruch narodowo-radykalny i jego przedstawicieli na łamach pism Stronnictwa Narodowego. Ale nie przypuszczałem dotąd, że zwolennikiem tego stylu polemiki politycznej jest p. S. K.

W całej jego treści i formie artykuł p. S. K. czyni na mnie wrażenie

Wskazana i odczytana deklaracja nie zniżyła się — mimo dostarczenia jej tekstu — w wywiadzie „Jutra Pracy” ze mną. Trudno byłoby ją pomieścić pod tytułem „Kijów tak — Lwów nigdy”.

ADOLF NOWACZYŃSKI — „Poznań Poznań” Poznań 1939. Nakładem Drukarni Polskiej w Poznaniu. Str. 304.

ROMUALD BALAWELDER — „Polska ma dostęp do morza”. Powieść podróży. Nakładem ks. Wł. Michałaka i S-ka w Warszawie. Str. 182.

ROMUALD BALAWELDER — „Wielka Brytania obłana jest moźm”. Nakładem księgarni Wł. Michałaka i S-ka w Warszawie. Str. 260.

Wskazana i odczytana deklaracja nie zniżyła się — mimo dostarczenia jej tekstu — w wywiadzie „Jutra Pracy” ze mną. Trudno byłoby ją pomieścić pod tytułem „Kijów tak — Lwów nigdy”.

A teraz druga sprawa. W numerze „Warszawskiego Dziennika Narodowego” z dn. 21 stycznia br. pomieścił głośny publicysta polityczny p. S. K. artykuł, poświęcony polemice z moimi poglądami, jakie znalazł na łamach „Jutra Pracy”. Muszę mu na wstępie podziękować, bo dopiero dzięki niemu postarałem się o numer „Jutra

Pracy” i przeczytałem wywiad ze mną.

P.S.K. zajmuje w tej sprawie stanowisko naogół bliskie moim prawdziwym poglądom, gdy chodzi o dzisiejsze próby tworzenia niepodległej Ukrainy ze stolicą w Kijowie i o skutki takiej akcji dla naszego państwa. Wybaczyłbym p. S. K. agresywny ton, podjętą obronę słusznej sprawy, choć p. S. K. mógłby dopuścić do możliwości, że wywiad nie oddaje ścisłe moich myśli, szczególnie skoro w niedawno wydanej książce „Sprawa ukraińska”, o której nawet wspomina „Jutro Pracy”, wypowiedziałem się w tej sprawie niedwuznacznie i wręcz odmienne. Nie mam oczywiście prawa oczekiwać od p. S. K. przesady w lojalności polemicznej, ani fatygi czytania mojej książki.

Ale p. S. K. pisze: „Na to powołają nam marzyciele polityczni w rodzaju jedynego z przywódców Obozu Narodowo-Radykalnego p. Tadeusza Gluzińskiego — Kijów tak, Lwów nigdy” („Jutro Pracy” nr. 1 z r. 1939). Zdaniem moim jest to najszkodliwsze stanowisko, jakie można zająć wobec idei Wielkiej Ukrainy. A w jednym z dalszych ustępów swego artykułu p. S. K. pisze znowu:

„Jeśli kogoś zadowolił taki ideał, to niechaj głosi hasło — Kijów tak, Lwów nigdy, niechaj przemawia za przystąpieniem Polski do paktu antykomunistycznego, niech zaleca Polsce politykę przy boku Niemiec na terenie polityki europejskiej, niech marzy o powrocie p. Józefa Piłsudskiego na Wołyń, niech dezorganizuje życie społeczne i polityczne ludności polskiej na ziemiach południowo-wschodnich, niech przestrzega przed polityką antyżydowską uważa „endeków” za największych wrogów państwa polskiego, lecz niech, na Boga, nie mówi o Polsce „mocarstwie”, niech nie snuje snów „imperialnych”.

Każdy nieuprzedzony i przeciętny czytelnik „Warszawskiego Dziennika Narodowego” będzie sądził, że ten ustęp jest polemiką z wywiadem „Kijów tak, Lwów nigdy”, jakkolwiek — jako żywo — nawet „Jutro Pracy” w wywiadzie ze mną nie napisało nic takiego, co by choćby z odległości do podobnej polemiki uprawniało.

Przywykliśmy już do podobnego stylu ataków na ruch narodowo-radykalny i jego przedstawicieli na łamach pism Stronnictwa Narodowego. Ale nie przypuszczałem dotąd, że zwolennikiem tego stylu polemiki politycznej jest p. S. K.

W całej jego treści i formie artykuł p. S. K. czyni na mnie wrażenie

Wskazana i odczytana deklaracja nie zniżyła się — mimo dostarczenia jej tekstu — w wywiadzie „Jutra Pracy” ze mną. Trudno byłoby ją pomieścić pod tytułem „Kijów tak — Lwów nigdy”.

ADOLF NOWACZYŃSKI — „Poznań Poznań” Poznań 1939. Nakładem Drukarni Polskiej w Poznaniu. Str. 304.

ROMUALD BALAWELDER — „Polska ma dostęp do morza”. Powieść podróży. Nakładem ks. Wł. Michałaka i S-ka w Warszawie. Str. 182.

ROMUALD BALAWELDER — „Wielka Brytania obłana jest moźm”. Nakładem księgarni Wł. Michałaka i S-ka w Warszawie. Str. 260.

Wskazana i odczytana deklaracja nie zniżyła się — mimo dostarczenia jej tekstu — w wywiadzie „Jutra Pracy” ze mną. Trudno byłoby ją pomieścić pod tytułem „Kijów tak — Lwów nigdy”.

A teraz druga sprawa. W numerze „Warszawskiego Dziennika Narodowego” z dn. 21 stycznia br. pomieścił głośny publicysta polityczny p. S. K. artykuł, poświęcony polemice z moimi poglądami, jakie znalazł na łamach „Jutra Pracy”. Muszę mu na wstępie podziękować, bo dopiero dzięki niemu postarałem się o numer „Jutra

Przy CIERPIENIACH WĄTROBY

przy zapaleniu woreczka żółciowego, atakach kamieni żółciowych stosuje się Ziola Mag. Wolskiego ze zn. ochronnym BILLOSA, które pobudzają wątrobę do prawidłowej pracy i normalnego wydzielania żółci.

WYTWÓRNIĄ: WOLSKI WARSZAWA ŻŁOTA 14.

Stefan Bławdziewicz

Koncesjonowanie handlu zbożem

Ankieta zbożowa „ABC” wskazała na wiele przyczyn nieopłacalnego poziomu cen zbóż w Polsce. Nie ulega też wątpliwości, że walka z opłacalną i zdrową ceną artykułów rolniczych wymaga równoczesnego działania na wszystkie czynniki obecnego ujemnego stanu. Osobiście pragnę zwrócić uwagę na jeden z czynników kształtowania się cen rolniczych w Polsce — na aparat handlowy. Aparat handlowy odgrywa w gospodarce zasadniczą rolę — od jego funkcjonowania zależy w znacznej mierze opłacalność i możliwości produkcji. W rolnictwie czynnik ten ma szczególne znaczenie. W przeciwnieństwie do przemysłowca rolnik produkować musi — równocześnie zaś ma ogromne trudno-

W roku 1937 nastąpiła błogostawiona zwyżka cen rolniczych. Wskaźnik cen zbóż wzniósł się na 52. Wskaźnik kosztów żywności zwykłował bardzo lekko osiągać cyfrę 53. Rok 1937 pozwolił rolnictwu odetchnąć i to bynajmniej nie kosztem konsumentów miejskich.

W październiku 1937 wskaźnik cen zbóż wyniósł 54,5, zaś wskaźnik cen pieczywa, mąki i kaszy — czyli towarów z tychże zbóż wyrabianych ustalili się na cyfrę 54,6 — była równowaga. Lecz nie długo trwała.

Po żniwach 1938 r. ceny poczęły spadać na leń na szyję i w wrześniu wskaźnik cen zboża sprzedawanego przez rolników równał się 35,9, gdy równocześnie wskaźnik płaconych przez spo-

pywać zboże — co było tym dogodniejsze, że jak wiadomo w okresie późniejszym jest największą podaż zboża ze strony rolników. To też z dnem 5 września odkąd zaczęły obowiązywać opłaty, porobione były ogromne zapasy mąki, kaszy i otrąb. Następnie już we wrześniu i przynajmniej do połowy października młyni mogły czynić zakupy b. powoli — co w związku z bardzo dużą podażą pozwoliło spaść cenom zbóż na tak niski poziom, że kupcy i młynarze mogli nie tylko, nie stracić na wprowadzeniu opłat, lecz jeszcze zarabiać w porównaniu z poprzednim okresem. Bo gdy jeszcze w lipcu kwintal żyta kosztował 18 zł., to w październiku przy istnieniu opłat, za q żyta płacono około 13 zł. 50 gr.

LOKALNE RYNKI

Wskaźniki i ceny podawane przez Gł. Urząd Statystyczny nie uwzględniają jeszcze jednej okoliczności.

Kraj nasz posiada fatalną komunikację i tam, gdzie nie sięga kolej, ani dobra szosa rolnik zwiastuje drobny — oddany jest na łup lokalnych zmów żydowskich handlarzy. Nie jest bynajmniej rzadkością na wsi cena o jedną trzecią niższą od cen notowanych na giełdach.

Może głośno zająć w Prztyku i Odrzywole staną się bardziej zrozumiałe dla niektórych osób, gdy uzmyslowimy sobie, że w r. 1935, gdy cena żyta w Warszawie wynosiła 13 zł. za q., to na targu w Prztyku gdzie brak jest kolei... i brak jest polskich kupców — żydowski handlarz nie dawał chłopu więcej, jak 8 do 9 zł. za metr żyta.

Przyjmując za opłacalną cenę żyta na poziomie 20 zł. za q., cenę pszenicy 25 zł. za q. (co bynajmniej nie jest dużo), zaś, przeciętną ilość zboża sprzedawaną w ciągu każdego roku przez rolników na 24 mln. q. — strata rolnictwa w latach gosp. 1933/34 do 1935/36 wyniosłaby około 460 milj. zł.

ILE ZARABIAJA POŚREDNICY?

Ciekawą jest rzeczą sprawdzić ile z tej sumy zainkasowali kupcy i przetwórcy. — Podana wyżej „idealna” cena 20 i 25 zł. za q. żyta resp. pszenicy odpowiada mniej więcej wskaźnikowi 50 — czyli nieco mniej niż wynosił w latach 1933 do 35 wskaźnik cen pieczywa, mąki i kaszy. (52). Zysk pośrednictwa i przetwórców wynosiłby więc ponad 460 mln. zł. Jednakże należy wziąć pod uwagę, że w cenie przetworów zbożowych poza kosztem nabycia zboża i zyskami aparatu handlowo - przetwórczego mieści się cały szereg elementów, jak np. transporty, świadczenia, robocizny, amortyzacja urządzeń młynskich i t. p., które w porównaniu z 1928 r. uległy zmianie w stopniu znacznie mniejszym niż 50 proc. Z tego tytułu wyżej wymieniona suma 460 mln. zł. winna ulec zmniejszeniu o ca 25 proc. — Czyli czysty zysk aparatu handlowo - przetwórczego kosztom rolnictwa w latach gospodarczych 1933-34 do 1935-36 wyniósłby około 345 mln. zł.

Nie wolno przy tym zapominać, że zarówno handel, jak i aparat przetwórczy — z wyjątkiem Wielkopolski i Pomorza, w przynależącej większości jest opanowany przez żydów. I to nam może tłumaczyć dlaczego jest on tak niedoskonały i skory do wyży-

sku. Zagadnienie handlu zbożowego jest jednym z decydujących czynników w wpływającym na obecną pozycję cen. Bez rozwiązania tego zagadnienia w sensie usprawnienia i spolszczenia obrotu ziemioplodami trudno będzie mówić o jakiejś wybitniejszej i trwałej poprawie.

Stąd jednym z zadań na najbliższą przyszłość musi być spolszczenie i uporządkowanie handlu zbożem. W jaki sposób tego dokonać? Najprostszą, a może i najtańszą drogą byłaby wydatki mi się, następująca.

DROGI WYJŚCIA

Należy stworzyć jednolitą na całą Polskę organizację handlu zbożem. Handel ziemioplodami powinien być koncesjonowany. Koncesje mogłyby otrzymywać Spółdzielnie lub indywidualni kupcy Polacy, mający określony rejon działania. Na razie w niektórych okolicach na krótki przejściowy okres czasu, do handlu musieli być dopuszczeni i żydzi. Stan taki miałby miejsce zwłaszcza na kresach, gdyż brak tam prawie całkowicie kupców Polaków.

Wszyscy kupcy powinni być zorganizowani w jednym przemysłowym zrzeszeniu. Mogliby oni skupować zboże jedynie po cenach uznanych za opłacalne dla rolnictwa i wyznaczanych okresowo.

Koncesjonowani kupcy mieliby prawo prowadzić na własną rękę handel lokalny. Wszelkie jednak zakupy na cele eksportowe, oraz dla doprowadzenia większych ośrodków, winna dokonywać centrala zbożowa, będąca zorganizowana pod dyspozycją Państwa, lecz przy współudziale czynnika społecznego.

Zakupy od rolników czyniłaby centrala zapomocą koncesjonowanych spółdzielni i kupców, działających wtedy w charakterze jej agentów. Kupcy mogliby być zobowiązani do magazynowania zboża — równocześnie centrala wspomagałaby koncesjonowanych kupców i spółdzielnie kredytami.

W okolicach, gdzie handel oparty jest przez żydów należałoby tworzyć spółdzielnie rolnicze, mające na celu handel zbożem, lub popierać kupców Polaków, zaś kupców żydowskich stopniowo pozbawiać koncesji.

Organizacja tego „sui generis” monopolu, oparta byłaby w znacznej mierze na już istniejących komórkach handlu zbożem — co z jednej strony zmniejszyłoby znakomicie wszelkie koszty — z drugiej zaś, pozwalałoby uniknąć zbyt wielkiej biurokratyzacji.

Proponowana organizacja pozwalałaby w znacznej mierze zapewnić opłacalność cen rolniczych, usunąć żydów z handlu ziemioplodami, a stopniowo przyodpowiedniej polityce w ogóle z obrotu artykułami spożywczymi, wreszcie miała by doniosłe znaczenie dla mobilizacji i aprowizacyjnej Państwa na wypadek wojny.

Ukraińskie kulisy prasowe

Metropolita Szeptycki

przeciwko wicemarszałkowi Mudremu

Lwów, 26 stycznia 1938.

W procesie prasowym „Dilo” contra Hanasiewicz — wydawcy „Dila” nie mogli zbieżać żarłutu, że to wydawnictwo nie jest finansowane przez Kurję metropolitalną gr. - kat. Ten wynik procesu stanowił kilka miesięcy temu wielką sensację Lwowa. Obecnie „Dilo” stało się przedmiotem zainteresowania ukraińskich polityków nie tylko kawiarnianych. W ostatnich bowiem dniach „Dilo” rozszerza się i z popołudniowego przemienia się w pismo poranne. Niewątpliwie „Dilo” rozbudowu-

je się dla osłabienia wpływów „Nowego Czasu” współpracującego z wicemarszałkiem Mudrym, prezesem Unda. Kto więc dał „Dilu” fundusze na rozbudowę i na wzmocnienie walki z Mudrym? Jeżeli zrobił to św. Jur... to polityczne konsekwencje tego posunięcia mogą być jak najdonioślejsze dla całej akcji samorządowych wyborów przeprowadzonych w Małopolsce Wschodniej. Przewidujemy, że blok wyborczy od Mileny Rudnickiej do socjalistów ukraińskich znokautuje oboz wicemarszałka Mudrego. O ile św. Jur nakaze duchowieństwu grecko - katolickiemu zwalczać w tych wyborach zwolenników normalizacji polsko - ukraińskiej, którym przewodzi wicemarszałek Mudryl.

Delegacja T. N. S. W.

u min, Świętosławskiego

P. Minister prof. dr. Wojciech Świętosławski przyjął w dniu 24 bm. delegację Towarzystwa Nauczycieli Szkół Średnich i Wyzszych.

KRONIKA KUPIECKA

Czego pani uważa?

Należy zwalczyć dzikie obyczaje wprowadzone przez żydów do handlu

— Czego pani uważa?
— Nie trzeba materiały, batysty, extra klasa, za pół ceny?
— Eleganckie kapelusze niżej kosztu, berety.
— Nu, jeszcze coś opuszczę.
— Paryskie suknie, pani kupi, coś wspianego! — woła stara żydówka, stojąc obok „magazy-
nu” mody i wskazując na wystawę, gdzie leżą niechlujnie porozrzucone, tandetne ubrania i munda-
turki szkolne.
W otwartych drzwiach małych sklepików jednej z najbardziej zażydzonej ulic Warszawy sto-
ją brudni kupcy, zaczepiając natrętnie przechodzących.
Po zaśmieszonej ulicy kręca się brudne „handełesy” starzyzna.

Bezczelnie zaczepiają każdego przechodnia, proponując najroz-
maitsze transakcje.

— Ubrania stare kupuję lub wymieniam na nowe. Nie trzeba?
— Kupię stare bluzki, palta, sukienki.

Niemal wyrывая się z rąk tych wszystkich handlarzy roz-
myślałem ze smutkiem o tym, że dotąd nie prawie nie zrobiliśmy, ażeby zwalczyć te dzikie obyczaje, panujące powszechnie w drob-
nym handlu żydowskim, że po-
zwoliliśmy rozpanoszyć się azja-
tyckim sposobom handlowania i
żydowskiemu nachalstwu.

Obojętnie patrzymy na to, że
stare, piękne ulice Warszawy,

niestety, zamieszkałe jeszcze
przez żydów są do niemożliwych
granic zaśmiecone, że w zabytko-
wych kamienicach mieszczą się
brudne jatki z mięsem z uboju
rytualnego i niechlujnie sklepy,
w których sprzedaje się śledzie,
świece i cukierki. (m. s.)

Specjalne wystawy sklepowe w czasie zawodów F. I. S.

Na terenie całego kraju kupiectwo
urządza lub przygotowuje specjalne
wystawy sklepowe, poświęcone zi-
mie, sportom zimowym, a zwłaszcza
międzynarodowym narciarskim mi-
strzostwom świata F. I. S., jakie ma-
ją odbyć się w Zakopanem od 11 do
19 lutego r. b.

Na zawody te spodziewany jest
przyjazd do Zakopanego co naj-
mniej 60.000 osób. Ponieważ prze-
ważna część klienteli zaopatruje się
w potrzebne jej artykuły w miejscu
stałego swego zamieszkania, przeto
zachęcenie publiczności do poczynie-
nia zakupów w formie urządzenia od-
powiednich wystaw sklepowych, leży
w niewątpliwym interesie kupiectwa
wszystkich miast, zwłaszcza zaś Krako-
wa i Zakopanego, gdzie zawody F.
I. S. z natury rzeczy wzbudzić muszą
największe zainteresowanie.

W związku z zawodami nieruchomo-
ności została akcja wytwórczości oko-
licznościowej, polegająca na wypro-
dukowaniu specjalnych artykułów,

względnie na doborze specjalnych o-
pakowań reklamowych (np. papiero-
sy, czekolady F. I. S., torbki i pa-
piery reklamowe z inicjałami F. I. S.
i t. p.). Artykuły te specjalnie nadaj-
ą się do umieszczenia na wystawach
sklepowych jako motyw reklamowy i
dekoracyjny.

Wszyscy członkowie K. K. K. ja-
kiejkolwiek branży, którzy postanow-
ią urządzić wystawy okolicznościowe
już obecnie, czy później, tuż przed
zawodami F. I. S. oraz firmy, które
projektują na obecny okres specjalne
produkty, nazwy produktów, czy o-
pakowania okolicznościowe winny
zgłosić o tym Sekretariatowi K. K.
K. Wielopole Nr. 11.

Krakowska Kongregacja Kupiecka
apeluje do wszystkich członków, by
we własnym dobrze pojętym interesie
postarali się wykorzystać w swej
działalności i zwłaszcza reklamie o-
gólne zainteresowanie mistrzostwa-
mi F. I. S.

HERBATA „Z KOPERNIKIEM”

Warszawskie Tow. Handlu Herbatą

A. DŁUGOŃSKI, W. WRZEŚNIEWSKI S. A.

Warszawa, Al. Jerozolimskie 119

Jest na lepszym źródle zakupów hurtowych Herbaty, Kawy, Kakao

Z ŻYCIA ORGANIZACJI KUPIECKICH

**ZRZESZENIE KUPCÓW
CHRZĘŚCIJAŃ W POZNANIU**
W dn. 19 b. m. odbyło się w sali
posiedzeń Domu Kupiectwa Polskiego
plenarne zebranie Zrzeszenia Kup-
ców Chrześcijań w Poznaniu.

**KONFERENCJA PRZESZŁOŚĆ
BRANŻOWYCH**

W dniu 20 b. m. odbył się w lo-
kalu S. K. miesięczne zebranie Kon-
ferencji Przeszłości Kół Branżowych
przy S. K. P. Zebrani między innymi
zapoznali się z referatem p. Dyr.
Cwikla na temat „Kupiecki Instytut
Wiedzy Zawodowej i jego prace”.

**UTWORZENIE S. K. P. W NOWYM
DWORZIE**

Ostatnio powołano oficjalnie do

życia nowy oddział Stowarzyszenia
Kupców Polskich w Nowym - Dwor-
ze k. Modlina, którego zasięg będzie
się rozciągał na całą północną część
pow. warszawskiego Nowy Dwór, Mo-
dlin, Zakroczym i okolice.

Jest to okolica gęsto zaludniona, po-
siadająca już poważną liczbę pol-
skiego kupiectwa, dotychczas niezre-
szowanego, to też powstanie S. K. P.
spotkało się z powszechnym zadowo-
leniem.

Prezesem Zarządu wybrany został
p. Z. Słuczankowski, z ramienia Cen-
tralni S. K. P. przeprowadził czynno-
ści organizacyjne p. mgr. Tadeusz
Fabiani.

**Nie kupuj u żyda
Popieraj handel polski!**

**APARACIK
DO PODNOSZENIA
OCZEK**

którym w ci-
gu minuty moż-
na podnieść naj-
dalej opuszczo-
ne oczko.
CENA 3 ZŁ.

Sklepy: **Z. RÓŻYCKI**
Marszałkowska 82, 5-to Krzyska 19

J. F. WITTKOP

29)

NIKOMU NIEZNANY PAN BROWN

Powieść współczesna

Autoryzowana adaptacja Eugeniusza Bałuckiego

Targował się — jak zresztą we wszystkich po-
przednich wypadkach — powściągliwie ze wzglę-
du na doniosłość chwili, lecz uparcie i wytargo-
wał po siedemdziesiąt pięć centymów na każdej
świecy. Obronę interesów nieżyjącego mocodaw-
cy uważał za punkt honoru. Żebrakom rozdał ca-
łe piętnaście franków.

Miasteczko dowiedziało się bardzo prędko
o bogatym pogrzebie. Kobiety idące lub powraca-
jące z targu, wchodziły do kaplicy, tonące
w kwiatach i zalanej powodzią światła i już tam
pozostawały, podziwiając niewidziany w Avi-
gnonie przepych uroczystości żałobnych. Przed ko-
ściołem wokół wspaniałego karawanu Soederlund-
a i skromniejszego jego szofera zbierał się z mi-
nuty na minutę rosnący tłum gapiów i stał wy-
trwale, choć pojazdy żałobne już dawno odjechały.

Ktoś puścił pogłoskę, że zmarły magnat, Szwed
z pochodzenia, był spokrewniony z jednym ze
skandynawskich domów panujących i w oknach

wystawowych niektórych sklepów ukazały się
chorągwie o szwedzkich kolorach narodowych.

Anastazio spędził cały dzień w kaplicy u stóp
trumny swojego pana. Pełnił tę wartę honorową
w głębokim poczuciu ciężkiego przewinienia, ja-
kiego się dopuścił w stosunku do Soederlunda,
którego za życia posądzal nieraz o bezbożność.
Modlił się żarliwie i szczerze żałował swojego
pana.

Tymczasem Lagache odwiedzał władze miej-
scowe, składał podania, wypełniał różne formal-
ności; w przerwach wysyłał depesze do banków,
w których nieboszczyk miał konto, zarządzając
wstrzymanie wszelkich operacji pieniężnych do
decyzji spadkobierców, przejrzał następnie za-
wartość małej walizki skórzanej, doręczoną mu
przez Anastazja, poczem ważniejsze dokumenty
schował starannie do przepaścistych kieszeni swo-
jego czarnego surduta.

Najtrudniejsze zadanie miał z zawiadomieniem
krewnych o tragicznym wypadku. Odłożył to na
wieczór i dopiero przed zamknięciem poczty wy-
słał do Sorrento sążnistą depeszę; opisał kata-
strofę, złożył wyrazy współczucia siostrzenicy
Soederlunda, wyliczył dokładnie, co zrobił w spr-
wie pogrzebu i zabezpieczenia interesów swojego
mocodawcy, na zakończenie prosił o natychm-
iastowe potwierdzenie odbioru depeszy oraz o na-
desłanie ewentualnych dodatkowych rozkazów.

Nie otrzymał odpowiedzi. Prawdopodobnie
hiobowa wieść tak dalece przerażała mieszkańców

willi Girandola, że potracili głowy, co było zre-
sztą zupełnie zrozumiałe.

W nocy trumny załadowano do wagonu towa-
rowego, który przyczepiono następnie do pociągu
pośpiesznego Marsylia — Ventimiglia — Genua.

Lagache wyjechał tym samym pociągami, to-
warzysząc zwłokom, jak tego wymagają francu-
skie przepisy kolejowe. Zabrał z sobą Anastazja.
Hiszpan musiał ustąpić, choć pragnął powrócić
jak najprędzej do Hiszpanii, uważając, że jego
rola już jest skończona.

Przez całą noc nie zmrzął oka. Zaszył się
w kącie przedziału i po każdym gwizdku lokomo-
tywy mocno przyciskał do piersi czarne ręk-
awiczki. Na jego czole, niewiele szerszym od pal-
ca, zdawało się, jeszcze przybyło zmarszczek.

VIII.

JESZCZE TYLKO DZIESIĘĆ FRANKÓW

Po telefonicznej rozmowie z Marsylią, która
nieoczekiwanie potwierdziła śmierć szofera Frion-
iego, Sven Soederlund zatrzymał taksówkę na
ulicy des Saints-Pères przed sklepem Lagache'a.
Wyrzucił doskonale dopiero co zapalone cyga-
ro, gdyż nie sprawiło mu najmniejszej przy-
jemności, wysiadł, przemierzył lekkim krokiem
chodnik i ujął za kłamekę.

Drzwi były zamknięte.

(D. c. n.).

Dwa ogólnopolskie Zjazdy branżowe kupiectwa żelazniaków - tranzytów i branży rolniczej

Wydział Branżowy S.K.P. łącz-
nie z niezmierne ruchliwym Zje-
dnoczeniem Kupców Branży Że-
laznej organizuje w najbliższym
czasie w Warszawie dwa ogólnop-
olskie zjazdy branżowe kupiec-
kie, a mianowicie 13 lutego r. b.
Zjazd Żelazniaków-Tranzytów

(t. zn. kupców - hurtowników,
sprzedających żelazo walcowane
t. zw. syndykackie) i 20 lutego r. b.
Zjazd Kupców Branży Rolniczej,
t. zn. przedsiębiorstw, nastawio-
nych na zaopatrywanie rolników
w tego rodzaju artykuły, jak ma-
szyny i narzędzia, nawozy sztucz-
ne, nasiona i pasze, art. budowlane
i opałowe.

Zjazd Żelazniaków będzie miał
na celu omówienie bolączek tej
branży i wspólne ustalenie dalszej
działalności branżowej oraz spo-
sobów jak najściślejszej współ-
pracy z przemysłem hutniczym.

W części publicznej Zjazdu
udział wezmą przedstawiciele
władz, samorządu gospodarczego,
przemysłu i prasy gospodarczej.

Zjazd poprzedzony zostanie kon-
ferencją Prezydów zrzeszeń bran-
żowych w Katowicach.

Zjazd Branży Rolniczej będzie

miał charakter wyłącznie zam-
knięty, ma na celu ustalenie spo-
sobów poprawy trudnej obecnie
sytuacji kupiectwa indywidual-
nego tej branży oraz powołanie do
życia zrzeszenia branżowego pod
nazwą Zjednoczenie Kupców
Branży Rolniczej przy S. K. P.

Obydwa Zjazdy obradować bę-
dą pod protektorem Naczelnej
Rady Zrzeszeń Kupiectwa Pol-
skiego, a technicznie ich przygo-
towanie powierzone zostało p.
mgr. Tadeuszowi Fabianemu.

Wyrażamy przekonanie, że
Zjazdy przyczynią się do silniej-
szego związania ze sobą chrześ-
cijańskiego kupiectwa tych branż z
całej Polski ułatwią mu solidar-
ną współpracę z polskim przemy-
słem, słowem — posuną o krok
dalej dzieło unarodowienia han-
dlu i wzmocnienia średnich pol-
skich placówek handlowych.

Wieczory dyskusyjne dla kupiectwa zorganizowano na Pomorzu

Związek Towarzystw Kupiec-
kich organizuje w czasie od dnia
22 lutego do dnia 4 kwietnia r. b.
wieczory dyskusyjne dla kupiec-
twa pomorskiego.

Na wieczorach dyskusyjnych w
ciągu 5-ciu wykładów kupiectwo
będzie miało sposobność zapoznać
się z najnowszymi zdobyczami w
dziedzinie wiedzy zawodowej. M.
in. poruszone zostaną zagadnienia
współwzrostu w handlu, tanie-
niej i łatwiej reklamy, sposoby
obrony przed niestępnymi wymia-
rami władz skarbowych, jakie ko-
rzyści daje prowadzenie księgowo-
ści, oraz popularny przegląd usta-
wodawstwa gospodarczego.

Wieczory dyskusyjne odbędą się

we wszystkich ośrodkach Towa-
rzystw Związkowych na całym
Pomorzu i są w tym zakresie
pierwszą tego rodzaju powszechną
akcją wykładową, jaką podejmuje
Związek Towarzystw Kupieckich
na Pomorzu.

Powyższa akcja wykładowa ze
względu na swój szeroki zasięg i
wielki rozmach nadany jej przez
Związek Towarzystw kupieckich
zasługuje ze wszech miar na uwagę,
oraz na poparcie wszystkich
zainteresowanych.

Nie ulega wątpliwości, że ku-
piewstwo zorganizowane w Związ-
ku Towarzystw Kupieckich na Po-
morzu skwapliwie skorzysta z po-
wyższej okazji.

Detaliczni kupcy tworzą hurtownię „Wspólny Zakup”

Po długich przygotowaniach,
podjętych z inicjatywy grona
kupców winno-kolonialnych zrzes-
zonych w Centralnym Związku
Detalicznego Kupiectwa Chrześci-
jańskiego, w dniu 20 b. m. odbyło
się Organizacyjne Walne Zebranie
uczestników nowej placówki
polskiej p. n. Chrześcijańska Hur-
townia Kupiecka „Wspólny Zakup”.

Po myśli inicjatorów ma to być
spółdzielnia, mająca na celu
wspólny zakup i sprzedaż towa-
rów krajowych i zagranicznych,

potrzebnych członkom dla zaopa-
trzenia ich sklepów, oraz organi-
zacja przetwórci produktów rolnych
i innych artykułów spożywczych.

Spółdzielnia w pierwszym rzę-
dzie ma zainteresować się impor-
tem towarów kolonialnych i owo-
ców południowych, t. j. tą dzie-
dziną handlu, która dotychczas
była wyłącznie w rękach hurtow-
ników żydowskich, dając im lu-
kracyjne zyski, z których powsta-
wały nowe fortuny i nowe dziel-
nice domów żydowskich w War-
szawie.

Liczące przybyli na zebranie or-
ganizacyjne udziałowcy zatwier-
dzili statut spółdzielni i dokonali
wyboru Rady Nadzorczej.

Wykazane przy tym żywe zain-
teresowanie powstającą organiza-
cją dobitnie świadczyło o celowo-
ści i aktualności tej chlubnej in-
icjatywy.

Siedzibą hurtowni jest lokal
Centralnego Związku Detalicznego
Kupiectwa Chrześcijańskiego
R. P., Al. Jerozolimskie 17 m. 3,
tel. 723-77 i 726-28.

„Trzy świnki” w teatrze Ortyma po raz ostatni

W niedzielę o godz. 12-ej i 4-ej pp.
w Teatrze Wielkim odbędzie się
wspaniałe przedstawienie dla dzieci
całej Warszawy. Oto ulubiony teatr
dla dzieci T. Ortyma wystawia za-
chwycające cudne bajki.

Na obrazy program widowiska
złożył się najpiękniejszy baśni: „Cze-
rwoną Kapturkę” i „Trzy Świnki” za-
chwycająca historia w całkowicie no-
wej inscenizacji z udziałem wszyst-
kich dzieci przybyłych do teatru. Ro-
le Czerwonych Kapturków grać bę-
dą dziewczynki z widowni, a rolę
Strzelców — chłopcy. Zabawa bę-
dzie wspaniała. Następnie dzieci zo-
baczą ośniewającą baśń „Wojtek na
księżcu”.

Tak wspaniałego i wielkiego wi-
dowiska jeszcze dotychczas nie było
w Warszawie.

Zły stan komunikacji w Polsce Zapowiedź podwyżki taryfy kolejowej Brak pieniędzy na inwestycje

Sejmowa komisja budżetowa omawiała we wtorek przez cały dzień budżet ministerstwa komunikacji.

WIELKIE POTRZEBY — MAŁE ŚRODKI

Sprawozdawca p. Jahoda Zółtowski przedstawił stan komunikacji w Polsce w dość ciemnych barwach. Środki finansowe są o wiele za małe w stosunku do potrzeb.

Utrzymanie dróg i mostów w dobrym stanie wymagałoby około 50 milionów zł. rocznie, a preliminarz się tylko 10 mln.

Na utrzymanie dróg wodnych przewiduje się 2.740.000 zł., a rzeczywiste potrzeby wynoszą przeszło 10 mln. rocznie.

Lotnictwo jest w ciężkiej sytuacji finansowej, czego dowodem chociażby wstrzymanie na zimę komunikacji wewnętrznej.

Budżet ministerstwa komunikacji jest budżetem deficytowym. Efekt osiągnięty przez zniżkę cen odbija się na opłakanym stanie finansów kolei. Niedobór w zakresie odnawiania taboru wyraża się cyfrą 347,9 milionów zł.

Gospodarka personalna nie należy do najoszczędniejszych; przy lepszej organizacji można by zaprowadzić niejedną oszczędność.

70 ZAMIĄST 212

Zaspokojenie najpilniejszych potrzeb w zakresie kolejnictwa w zakresie budowy nowych linii,

przebudowy węzłów i stacji, mostów, warsztatów i bezpieczeństwa ruchu wymagałoby preliminarza w okresie 5—10 lat po 212 mln. zł. rocznie. Tymczasem plan inwestycyjny przewiduje na ten cel po 70 mln. zł. rocznie. Nieodwołnym więc jest szukanie innych źródeł na zaspokojenie tych potrzeb, a jednym możliwym źródłem jest niestety tylko podwyżka taryfy.

WNIOSEK REFERENTA

W zakończeniu swego referatu p. Zółtowski zgłasza wniosek, aby rząd zwolnił PKP od obowiązków wpłat nadwyżek wpływów nad rozchodami do Skarbu Państwa tak długo, póki stan urządzeń kolejowych nie zostanie doprowadzony do należytej normy, aby w roku 1939 ewentualną przewyżkę wpływów nad rozchodami P. K. P. ponad preliminarzową sumę 12 mln. zł. obracał w pierwszej linii na renowację taborów;

aby rząd przeprowadził rewizję taryf przewozowych, celem zwłok zniżenia wpływów P. K. P.

PRZEMÓWIENIE MIN. ULRYCHA

Minister komunikacji p. Ulrych wygłosił dłuższe exposé, w którym stwierdził, że trudności rozwiązania problemu komunikacyjnego w Polsce leżą niemal wyłącznie w płaszczyźnie finansowej i są przedmiotem troski całego rządu.

WYCIĄGNĄĆ WIEŚ Z BŁOTA

Drogi nasze nie stoją na poziomie odpowiadającym potrzebom państwa. Hasło wyciągnięcia wsi polskiej z błota przez budowę nowych dróg bitych przez długie lata będzie główną wytyczną działalnością każdego ministra komunikacji.

Istniejące drogi nie są zdolne do przyjęcia dużego ruchu samochodowego, dla rozwoju zmotoryzowanego transportu należy jednocześnie z rozbudową dróg doprowadzić do wysokiego poziomu drogi istniejącej.

GOSPODARKA WODNA

Koszt uporządkowania gospodarki wodnej nawet w okresie dziesięciu lat przekracza obecnie możliwości finansowe państwa, dlatego w programie na najbliższą przyszłość daje się pierwszeństwo robotom najpilniejszym i dającym największe korzyści gospodarcze.

LOTNICTWO I TURYSTYKA

Sieć lotnicza w Polsce wzrosła w ostatnich trzech latach przeszło dwukrotnie i wynosi 6100 km.

Turystyka urasta do rozmiarów gałęzi gospodarstwa narodowego, wykazując miliony obrotów, koniecznym jest zatem zapewnienie jej należytych ram rozwojowych i opieki ustawodawczej. W tym kierunku idą prace przygotowawcze ministerstwa, a pierwszym krokiem będzie powołanie do życia państw. Rady Turystycznej, której zarys organizacyjny został już przygotowany.

SMUTNY BUDŻET

Wyniki budżetowe P. K. P. za cały 1938 rok będą niestety odbiegać znacznie od przewidywań ujętych w planie finansowo-gospodarczym na ten rok, gdyż zamkną się zapewne kwotami mniejszymi od preliminarzowych, po stronie wpływów o blisko 70 milionów złotych, a po stronie rozchodów o blisko 26 milionów zł.

Stąd wniosek, że nadszedł już moment nakazujący likwidację serwitutów, obciążających nasze koleje oraz nadszedł czas, aby nastąpiło pewne przestawienie w polityce taryfowej na korzyść interesów kolei.

28.1.39r. reprezentacyjny BAL SOKOLI

który odbędzie się w salonach Zw. Rzem. Chrześc. przy ul. Miodowej 14.

Stroje wieczorowe

Pocz. o godz. 22-ej.

głazdo III

Orkiestra Wł. Rycenbela

Fala pożarów ogarnęła Polskę 4 fabryki w płomieniach Straty przekraczają 600.000 zł.

W ciągu jednego dnia w czterech fabrykach, położonych w różnych okolicach kraju, wybuchły pożary, z których dwa pociągnęły za sobą straty sięgające 600.000 zł.

Pożar fabryki olejów sztucznych

WIELKIE HAJDUKI, 24. 1. W fabryce olejów sztucznych Antoniego Tomasza w Wielkich Hajdukach wybuchł pożar, który strawił doszczętnie magazyn ze znacznym zapasem oleju.

Pożar wybuchł z powodu nie-

ostrożnego wrzucenia do kotła z oliwą gorącego ołowiu.

Fabryka w Zelwie doszczętnie spłonęła

ŁÓDŹ, 24. 1. Dzisiaj o godz. 4.30 nad ranem wybuchł groźny pożar w fabryce włókienniczej firmy „Asz” w Zelwie pod Łodzią. Mimo energicznej akcji ratunkowej, fabryka spłonęła całkowicie wraz z przylegającym do niej jednopiętrowym domem mieszkalnym.

Straty wynoszą około 200.000 zł. Przyczyna pożaru na razie nie ustalona.

Pożar fabryki Krzyżanowskiego w Kamieńcu

BIELSKO, 24. 1. W fabryce przetworów wełnianych Kazimierza Krzyżanowskiego w Kamieńcu, wybuchł pożar na I-yim piętrze hali maszynowej. Ogień przenosił się przez rury wentylacyjne do oddziału czesania lnu.

Dzięki natychmiastowej akcji ratunkowej robotników, udało się pożar zlokalizować. Wysokość strat jeszcze nie ustalona.

ABC sportowe

Wyniki raidu do Monte Carlo Bellen-Pronaszko na 17-ym miejscu

Ogłoszone zostały ostateczne wyniki dorocznego raidu samochodowego do Monte Carlo.

W klasyfikacji ogólnej zwycięstwo odniósł ząłoga francuska Trevoux-Lesurque na Hotchkiss.

W kategorii wozów o pojemności do 1500 ccm. — 1) Goroni — Scaron (Francja) na Fiat 1100.

Z Polaków, biorących udział w rai-

na jako świadczenie stare. P. min. Kościakowski wypowiedział się jednak za podwyżką stawek. Ponadto stwierdził, że organizacja samorządu w ubezpieczalniach „natrafia na duże trudności natury politycznej”.

Żyd — zawodowy przestępca Zorganizował szajkę złodziejską i wciągał do niej nieletnich chłopców

Na ul. Marszałkowskiej przy Dworcu Głównym nabywał gazetę Janusz Parczewski (Brwinów). Podbiegli do niego jednocześnie dwaj sprzedawcy, prześcigając się wzajemnie we wciśnięciu mu gazetę.

W chwili, gdy Parczewski po zapłaceniu za gazetę chował portmonetkę do kieszeni, obaj sprzedawcy wszczerli bójkę. W tym momencie wspólnik ich, korzystając z powstałego zamieszania, usiłował okraść Parczewskiego.

Zauważył to przechodzący ulicą wywiadowca i aresztował złodziejską trójkę. Aresztowanymi okazali się: Kazimierz Wesołowski, lat 11, zamieszkały w Polusie, Władysław Szczęśniak (An-nopol) lat 16 i Jusek Gruenblatt,

lat 26, bez stałego miejsca zamieszkania.

Gruenblatt jest zawodowym przestępcą, karany już za kradzieże kieszonkowe. Znalaziono przy nim 6 portmonetek. Ostatnio zorganizował on szajkę złodziei, wciągając do spółki Szczęśniaka i Wesołowskiego.

Gruenblatta osadzono w więzieniu, Szczęśniaka i Wesołowskiego przekazano do sądu dla nieletnich.

Wściekły pies pokąsał 11 osób

CZERNIOWCE, 24. 1. W Orawicy (Rumunia) wściekły pies pokąsał na ulicy 11 osób z pośród przechodniów w tym sześciorgo dzieci, zanim jednemu z mieszkańców udało się go zastrzelić.

Zakończony spór Boliwii z Paragwajem

PARYŻ, 24. 1. Z Buenos Aires donoszą: Komisja mieszana złożona z przedstawicieli republik południowo amerykańskich wytyczyła ostatecznie granice w Gran Chaco. W ten sposób długoletni spór pomiędzy Boliwią a Paragwajem został zakończony.

Znowu zginęło 2 górników

KATOWICE, 24. 1. Dziś rano w podziemiach kopalni „Kleofas” zwały węgla, które spadły ze stropu szafły na miejscu 40-letniego rębacza, Jana Stawowskiego.

Również i na Śląsku Opolskim wydarzył się nieszczęśliwy wypadek górniczy. Mianowicie w kopalni pod Zabrzkiem zwały węgla zasypały robotnika, Pawła Wagnera, który w następstwie odniesionych ran zmarł w szpitalu.

Złe warunki śniegowe Utrudniają trening narciarzy

Narciarska drużyna polska trenuje w ośrodku zakopiańskim w składzie 42-eh zawodników i zawodniczek. Warunki treningu są nieproporcjonalnie z powodu braku śniegu.

Prawdopodobnie Ośrodek Treningowy przeniesiony zostanie w najbliższych dniach do Doliny Pięciu

Stawów, gdzie warunki śniegowe są znacznie lepsze.

Dotychczas narciarze polscy nie mogli odbyć generalnej próby przed mistrzostwami F. I. S. Dlatego też zestawienie składu naszej reprezentacji następcą będzie pewne trudności.

W kilku wierszach

W dniu 28go bm. o godz. 17-tej w sali konferencyjnej Państwowego Urzędu W. F. i P. W. w Warszawie odbędzie się 9-ty roczny walny zjazd delegatów Polskiego Związku Kajakowego.

Polski Związek Bokserski w poszukiwaniu pięciarzysty wagi ciężkiej, zamierza zorganizować w drugiej połowie lutego specjalny kilkutgodniowy obóz dla pięciarzysty wagi ciężkiej z całej Polski.

W obozie będą mogli wziąć udział zarówno stowarzyszeni jak i niestowarzyszeni. Koszty obozu pokryte będą z biletów wstępu na turniej, jaki zorganizowany zostanie po zakończeniu obozu.

Młoda pływaczka duńska Soeren-sen ustanowiła nowy rekord świata na 400 m. klasycznym w czasie 6:19,2 min.

Nowe rekordy świata w strzelaniu

Na zawodach strzeleckich w Wannsee zawodnik z Norymbergii Karl Steigelmann ustanowił dwa rekordy światowe. W strzelaniu na 50 mtr. z trzech pozycji (leżącej, kłęczącej i stojącej) uzyskał on wynik 1166 pkt. na 1200 możliwych. Poprzedni rekord należał do tego samego zawodnika i wynosił 1165 pkt.

Wynik uzyskany w pozycji leżącej — 385 pkt., jest również lepszy o 1 pkt. od rekordu świata Francuza Ouranda.

Dla smakoszy miła chwila od BLIK!EM pączków kilka

N. ŚWIAT 35

RADIO

CZWARTEK 26. 1.
6.30 Modlitwa 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik. 7.15 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 11.00 Poranek muzyczny. dla szkół powszechnych. 11.25 Marsze i walce (płyty). 11.57 Hejnał 1 audycja południowa. 15.00 Rozmowa techniczna z młodzieżą (W. Fritkel). 15.15 Kłopoty i rady. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik. 16.05 Wiadomości gospodarcze. 16.20 „O handlu zagranicznym” — pogadanka dla młodzieży licealnej. 16.40 Recital fortepianowy. 16.50 Recital fortepianowy. 17.00 O pracy społecznej. — Jadwiga Krawczyńska. 17.15 Koncert popularny. 18.00 Audycja dla młodzieży wiejskiej: „W rocznicę powstania styczniowego”. 18.30 „Muzyka ludowa i jej wpływ na sztukę artystyczną”. (prof. B. Rutkowski). 19.00 Wieczór Jana Strassera. 20.35 (płyty). 20.00 Wiadomości Dziennik wieczorny. 20.40 Wiadomości sportowe. 21.00 „Zawisza Czarny” — dramat Juliusza Słowackiego. 22.10 Muzyka taneczna (płyty). 22.55 Przegląd prasy. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.05 Koncert muzyki polskiej. Janina Wysocka. Ochlewska — fortepian, Maurycy Janowski — śpiew, Tadeusz Ochlewski — skrzypce.

WARSZAWA II.
14.00 Zespół Stefana Rachonia. 15.00 Piosenki w wykonaniu M. Fogga, Wierzy Gran i Choru Juranda (płyty). 16.00 Józef Haydn (płyty). 16.40 Sport. 16.50 Kącik solistów. 17.10 Portrety ulic. 17.25 Życie kulturalne stolicy. 17.40 Muzyka taneczna. 21.05 Muzyka taneczna (płyty). 22.00 O ziemiach obcych prof. T. Tarkiewicz. 22.20 Koncert solistów. Janina Rupertowa, Eustachy Horodyski. 23.05 Muzyka taneczna z „Cafe Club”.

AUDYCJE KRÓTKOFALOWE
20.00 Dziennik. 20.15 Polskie utwory na wolnoelekt. 20.30 „Praca Gdyni w zimie”. 20.35 Kronika dziękowa.

POLSKIE STACJE KRÓTKOFALOWE
0.05 Koncert muzyki polskiej. 0.45 Dławnik polski i angielski 1.00 Pogadanka aktualna. 1.05 Utwory Ignacego Paderewskiego. 1.20 Co przyniosła poczta z Oceanu? 1.30 śpiewa Chór Juranda. 2.00 Pogadanka w języku angielskim. 2.10 Zespół harmonistów Kaczynskiego.

LISTY ZASTAWNE: 4 i pół proc. ziemskie seria V 63.25 — 63.50 — 63.25; 5 proc. Warszawy (1933 r.) 72.50 — 72.25 (1.000 zł.) 73.75; 5 proc. Lubli. na 1938 r. 62.00; 5 proc. Łodzi (1933 r.) 65.38 — 65.25 (1938 r.) 63.25.

PAMIĘTAJ O BEZROBOTNYCH NARODOWCACH

PIĄTEK 27. 1.
6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka. 8.10 Audycja dla szkół. 11.30 Ślubnowisko dla młodzieży. 11.50 Utwory Coates (płyty). 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja południowa. 15.00 Audycja dla młodzieży. 15.20 Sport. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.08 Wiadomości gospodarcze. 16.20 Rozmowa z chorymi ks. Reksa. 16.35 Rozbieg gimnazjum w Stalowej Woli — pogadanka. 16.45 Reportaże z baletów. 17.30 Rajski las w Polsce — pogadanka. 17.45 Skrzynka techniczna. 18.00 Audycja dla wsi. 18.30 Żywe choć minione. 19.00 Koncert rozrywkowy. 20.35 Audycja informacyjna. Dziennik wieczorny. (20.40). Sport. 21.00 Pieśń Stanisława Moniuszki. 21.15 Koncert symfoniczny w wyk. Filharmonii Warszawskiej. 22.30 Wiedza i książka. Od czyt — wygł. prof. Tazyski. 22.45 Muzyka (płyty). 22.55 Przegląd prasy. 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. 23.00 Wiadomości z Polski w języku francuskim.

NACIEKAWSZE AUDYCJE
16.35 Reportaże z baletów. 21.15 Koncert symfoniczny.

WARSZAWA II (Mokotów)
14.00 Sekstet Kazimierza Blaszchke. 15.00 Koncert popularny (płyty). 15.57 Muzyka kameralna Beethovena (płyty). 16.40 Sport. 16.45 Parę informacji. 16.50 Kącik solistów. 17.10 Pogawędka gospodarska. 17.25 Życie kulturalne stolicy. 17.40 Muzyka taneczna (płyty). 20.00 Koncert symfoniczny z Filharmonii Warszawskiej. 21.00 Muzyka (płyty). 21.10 Kwadrans poetycki. 21.25 Muzyka taneczna (płyty). 22.35 Recital śpiewaczy Tatiany Noller-Mazurkiewiczowej. 22.55 Koncert popularny (płyty).

AUDYCJE KRÓTKOFALOWE
20.00 Transmisja koncertu z Filharmonii warszawskiej.

POLSKIE STACJE KRÓTKOFALOWE
0.05 Muzyka popularna. 0.25 „Uczmy się polskiej piosenki”. 0.45 Dziennik w języku polskim i angielskim. 1.00 Polskie utwory fortepianowe. 1.25 Polskie utwory w poezji. 1.35 Nasze tańce i pieśni. 2.00 Polska prasa pionierska za granicą — pogadanka. 2.10 Zespół Pawła Ryńska.

AKCJE: Bank Handlowy 59.00; Bank Polski 133.00; Bank Zachodni 48.00; Wegiel 35.50; Lilpop 92.50 — 91.50; Mordziejew 18.75; Norblin 104.00; Ostrowiec 68.00 — 67.50; Starachowice 61.25 — 60.75.

GIEŁDA ZBOŻOWA
Pszenna jednolitka 20.25 — 20.75; żyto 14.25 — 14.75; jęczmień 16.75 — 17.00; owies I st. 15.25 — 15.50; gryka 18.50 — 19.00; rzepak oż. 54.00 — 55.00; wyka 20.00 — 21.00; groch polny 23.50 — 25.50; koniczyzna b. 315.00 — 335.00; mąka pszenna gatunek I 86.50 — 39.50; gatunek II 30.50 — 32.00; żytnia gat. I 26.25 — 27.25; żytnia razowa 19.50 — 20.00; orzechy pszenne grubsze 12.50 — 13.00; średnie 11.50 — 12.00; mialkie 11.50 — 12.00; żytnie 10.50 — 11.00; makuchy linae 28.50 — 24.00; makuchy rzepak. 15.25 — 15.75; siarc prasowane 7.50 — 8.00; słoma prasowana żytnia 4.25 — 4.75.

Władomości gospodarcze

AUKCJE FUTRZARSKIE W WILNIE

Na 12-tych kolejnych aukcjach futrzarskich, jakie się ostatnio odbyły w Wilnie, wystawione były przede wszystkim lisy srebrne hodowli krajowej, a także lisy czerwone, które zostały w całości wyprzedane. Dużym powodzeniem cieszyły się również lisy srebrne nadesłane z Norwegii.

WIELKIE PLANY INWESTYCYJNE

Fundusz Pracy przeznaczył na rok 1939/40 1,3 milj. zł. na roboty w okręgu sandmierskim, a mianowicie na budowę tam na Wiśle na odcinku Zawichost — Sandmierz. Na budowę dróg przewidziano 300.000 zł., a przede wszystkim na budowę drogi Sandmierz — Ożarów — Radom, która będzie najbliższym połączeniem Warszawy z Sandmierzem, oraz drogi Sandmierz — Polanica — Nowy Korczyn, która skróci drogę z Sandmierza do Krakowa. Również na najbliższe 5 lat zostaną uruchomione kredyty w wysokości 6 milionów zł. na rozbudowę Sandmierza.

ZBOŻOWE PREMIE WYWOZOWE

Rząd podwyższył premie wywozowe na żyto, owies i jęczmień na 8 zł. od q. Podwyższona premia dotyczy będzie wszystkich tych transakcji eksportowych, które zostały zawarte po dniu 16 b. m.

Zwiększona premia wywozowa wpłynie dodatnio na wywóz zbóż z Polski oraz przyczyni się do korzystniejszego kształtowania się cen na rynku wewnętrznym. Rolnictwo wstrzymywało się jeszcze ciągle z większymi umowami na zagranicę. W celu umożliwienia zdjęcia nadwyżek od wiosny, rząd postanowił wprowadzić podwyższone premie wywozowe. Dalsze zwiększenie premii wywozowej w bieżącej kampanii zbożowej nie jest przewidywane.

NOWOCZESNA MLECZARNIA

W najbliższym czasie zostanie zakończona budowa nowoczesnej mleczarni w Bełżnicy. Obecnie montuje się w mleczarni specjalne maszyny do przetwarzania mleka, sprowadzone z zagranicy. Zdolność produkcyjna mleczarni oblicza się na 15.000 litrów mleka dziennie.

Odebrać obywatelstwo 600 tys. Żydów! Porozumienie z Niemcami

Błąd min. Składkowskiego z z. 1928

powinien być obecnie naprawiony

Nie należący do Ozonu postowie ziem zachodnich pp. Ratajczyk, Konieczny i Krengelewski zgłosili do p. Premiera interpelację w sprawie żydowskiej.

Stwierdzają w niej, że coraz powszechniejszą jest w całym narodzie polskim świadomość konieczności rozwiązania sprawy żydowskiej nie tylko przez gospodarczą i kulturalną akcję, ale również w drodze ustaw i rozporządzeń administracyjnych. Tymczasem w tej ostatniej dziedzinie realnie nic się nie robi. Istnieją dziedziny, w których rząd mógłby już teraz przystąpić do pozytywnych zarządzeń, nie czekając na specjalne ustawy.

Na pierwszy plan wysuwa się sprawa rewizji obywatelstwa polskiego, przyznanej setkom tysięcy Żydów rosyjskich. Według sprawozdania z posiedzenia sejmowej komisji budżetowej z 27 listopada 1928 minister spraw wewnętrznych gen. Składkowski

ujawnił, że rząd ówczesny załatwił 1.600.000 podań o prawo obywatelstwa, w tym 600.000 Żydów, których papiery „nie zawsze były w porządku”. Obecnie nadszedł

czas, aby naprawić popełniony błąd i w ten sposób zapoczątkować ze strony rządu realne rozwiązanie sprawy żydowskiej. Interpelanci zapytują, czy rząd

nie byłby skłonny bez dalszej zwłoki zarządzić rewizję nadania obywatelstwa 600.000 Żydów, którzy obywatelstwo otrzymali bez dostatecznej podstawy prawnej.

Porozumienie z Niemcami

w sprawie wysiedlonych Żydów

Czasowy powrót do Niemiec

W wyniku prowadzonych w Berlinie rokowań, które miały na celu załatwienie spraw wynikłych wskutek wydalenia w październiku ub. roku obywateli polskich z Niemiec, w dniu 24 b. m. podpisane zostało w Berlinie porozu-

mienie między Polską a Niemcami, regulujące w sposób ostateczny tę sprawę.

Porozumienie to przewiduje sposób, w jaki wydalenicy Żydzi będą mogli powrócić do Niemiec na okres potrzebny do zlikwidowania pozostawionych przez nich majątków ruchomych i nieruchomości.

W porozumieniu tym został również przewidziany sposób postępowania przy likwidacji wspomnianych majątków.

25 stycznia

weszła w życie

umowa z Litwą

KOWNO, 24. 1. W związku z wczorajszą wymianą dokumentów ratyfikacyjnych polsko-litewskiej umowy handlowej wchodzi w życie w środę, dnia 25 bm.

W ŻYRARDOWIE

zaprenumerować „ABC” można u p. Władysława Piątka kiosk gazety

Za kilka godzin Narodowcy wkraczą do Barcelony

Zdobycie lotniska Prat de Llobregat

Opór czerwonych na ostatnich liniach obronnych złamany

LERIDA, 24. 1. Natarcie wojsk narodowych na Barcelonę weszło w stadium decydujące.

Zdobycie Manresa i Martorell

Według doniesień ze źródeł wiarygodnych miejscowości Manresa

i Martorell zostały całkowicie zajęte przez oddziały narodowe. Zmotoryzowane oddziały nawarskie posunęły się o 10 km. na odcińku centralnym pomiędzy Igualadą i Sabadell oraz przekroczyły rzekę Llobregat. Rzeka ta odgrywa niezwykle doniosłą rolę w systemie obronnym Barcelony.

Pierwsza dywizja nawarska dotarła do Gardener, a oddziały gen. Yague zajęły miejscowość Gava i posunęły się na odległość 10 km. od Barcelony.

Niezwykle piękna pogoda sprzyja ofensywie wojsk gen. Franco. Przednie strażyska wojsk narodowych dotarły tak blisko do Barcelony, że widać już mury słynnego więzienia Montjuich, położonego na górze nad Barceloną.

Korespondenci wojenni pism francuskich donoszą, że pod Manresą znajdują się oddziały pierwszej dywizji nawarskiej, dowodzone przez pułk. Mizziara oraz oddziały armii generałów Garcia Valino i Barrona. Wojska marokańskie przekroczyły rzekę Gava

a oddziały nawarskie pod dowództwem gen. Vega znajdują się nad brzegiem rzeki Llobregat.

Przednie strażyska wojsk narodowych dotarły już niemal do przedmieść Barcelony.

Pociąski

w centrum miasta

LERIDA, 24. 1. Cała Barcelona znajduje się w polu widzenia powstańców i jest pod bezpośrednim ostrzałem ich artylerii. Pierwsze pociąski w centrum miasta wywoływały olbrzymie wrażenie wśród ludności.

Międzynarodowa kontrola ewakuowana

PARYŻ, 24. 1. Międzynarodowa komisja wojskowa, wysłana przez Ligę Narodów do Barcelony, musiała opuścić miasto przed ukończeniem swej misji, która polegała na przeprowadzeniu kontroli wycołaniem obcych ochotników z szeregow wojsk rządu barcelońskiego. Komisja przybyła już do Perpignan wraz z archiwum.

Zdobycie lotniska Prat de Llobregat

BURGOS, 24. 1. Po zajęciu Manresy i Martorell wojska gen.

Franco szybko zbliżają się do Barcelony. Oddziały zmotoryzowane otoczyły masyw górski Bruch.

Po południu wojska gen. Franco znalazły się na wysokości m. Tarrasa, ZAŚ WEDŁE DONIESIENIA Z GODZ. 23.30 ZAJĘŁY LOTNISKO NA PRZEDMIEŚCIU BARCELONSKIM PRAT DE LLOBREGAT.

Wczorajem artyleria gen. Franco ostrzeliwała port barceloński. OSTATNIA LINIA OPORU POD BARCELONĄ ZOSTAŁA ZŁAMANA. Wojska gen. Franco sforsowały rzekę Llobregat, która przepływa pod samymi przedmieściami Barcelony. W ciągu dzisiejszych walk wojska gen. Franco wzięły 2 tys. jeńców.

COFAJĄC SIĘ WOJSKA BARCELONSKIE NIE ZDAŻYŁY ZNISZCZYĆ MOSTÓW. Straty wojsk gen. Franco są nieznane.

Wedle ostatnich doniesień miasta Tarrasa i Sabadell zostały otoczone. Miasto Sabadell leży o

Czy Francja zajmie Minorę? Rzym zaprzecza

RZYM, 24. 1. Włoskie koła polityczne stwierdzają, że w Rzymie brak jest danych, na których podstawie można by sądzić, że rząd francuski postanowił zająć Minorę, Marokko, lub też inną część terytorium hiszpańskiego.

Gdyby jednak tego rodzaju posunięcie miało nastąpić, wówczas Włochy uważałyby to za zmianę status quo na morzu Śródziemnym i musiałyby wyciągnąć stąd należyte konsekwencje.

Parcelacja ministerstw w Z.S.R.R.

Sześć komisariatów zamast jednego

MOSKWA, 24. 1. Agencja Tass donosi, że prezydent rady najwyższej Z. S. R. R. postanowił utworzyć z dotychczasowego komisariatu ciężkiego przemysłu sześć komisariatów: paliwa, centrali elektrycznych, metalurgii żelaznej, metalurgii kolorowej, chemii i materiałów budowlanych.

nych. Komisarzem komisariatu paliwa został mianowany Łazarz Kaganowicz, elektrowni — Pierwuchin, metalurgii żelaznej — Mierkułow, metalurgii kolorowej — Samochwałow, chemii — Denissow i materiałów budowlanych — Sosnin.

Zdobycie lotniska Prat de Llobregat

BURGOS, 24. 1. Po zajęciu Manresy i Martorell wojska gen.

Franco szybko zbliżają się do Barcelony. Oddziały zmotoryzowane otoczyły masyw górski Bruch.

Po południu wojska gen. Franco znalazły się na wysokości m. Tarrasa, ZAŚ WEDŁE DONIESIENIA Z GODZ. 23.30 ZAJĘŁY LOTNISKO NA PRZEDMIEŚCIU BARCELONSKIM PRAT DE LLOBREGAT.

Wczorajem artyleria gen. Franco ostrzeliwała port barceloński. OSTATNIA LINIA OPORU POD BARCELONĄ ZOSTAŁA ZŁAMANA. Wojska gen. Franco sforsowały rzekę Llobregat, która przepływa pod samymi przedmieściami Barcelony. W ciągu dzisiejszych walk wojska gen. Franco wzięły 2 tys. jeńców.

COFAJĄC SIĘ WOJSKA BARCELONSKIE NIE ZDAŻYŁY ZNISZCZYĆ MOSTÓW. Straty wojsk gen. Franco są nieznane.

Wedle ostatnich doniesień miasta Tarrasa i Sabadell zostały otoczone. Miasto Sabadell leży o

„Nic o nas bez nas”

3 zasady polityki zagranicznej Polski

Wywiad min. Becka z angielsko-amerykańską dziennikarką

P. minister Spraw Zagranicznych J. Beck udzielił p. Paule Le Cler, przedstawicielce North American News - Paper Alliance i „Daily Telegraph” wywiadu treści następującej:

Pani Le Cler zadała najprzód pytanie dotyczące wojkowej przestrogi p. min. Becka.

„Trudno mi wdawać się w ocenę mojej osoby lub działalności — odpowiedział p. minister Beck — sądzę jednak, że doświadczenie wyniesione z okresu wojny dla każdego jest cenne. Ja osobiście, jako wytyczną postępowania opartą na regulaminie wojskowym przyjąłem dla siebie zasadę, że trzeba przede wszystkim dokładnie badać sytuację — a następnie szybko decydować i nie zmieniać już decyzji w czasie wykonania”.

Na pytanie „jakimi podstawowymi zasadami kieruje się pan minister przy prowadzeniu polskiej polityki zagranicznej?” — p. minister oświadczył:

„Naczelną zasadą polskiej poli-

tyki jest utrzymanie dobrych stosunków z sąsiadami. Dlatego też rząd polski przywiązuje tak wielką wagę do swych stosunków z Niemcami i z ZSRR.

Drugą zasadą jest lojalne przestrzeganie aliansów, które Polska posiada z Rumunią i Francją.

Trzecia wreszcie, to sprzeciwiać się wszelkiej decyzji powziętej w sprawach interesujących Polskę, a bez jej udziału. Interes Polski określa się w dużym stopniu odległością problemu od jej granic”.

Z kolei na pytanie: „Jak ocenia pan minister perspektywę dla świata i Polski i jakie zwłaszcza są perspektywy utrzymania przez Polskę dotychczasowej równowagi między jej najbliższymi sąsiadami?” — p. minister stwierdził:

„Nie jestem pesymistą. Naszym zadaniem jest utrzymanie pokoju potrzebnego dla pozytywnej pracy. Równowaga zaś Polski pomiędzy Rosją, a Niemcami jest rzeczą naturalną, wynikającą z przekonania powszechnego, że uchylamy się od wszelkiej współpracy

z agresywnymi planami, skierowanymi przeciw jednemu z naszych dwóch sąsiadów”.

Wreszcie na pytanie: „Jaką rolę odgrywa w polskiej polityce zagadnienie kolonii?” — pan minister wyjaśnił:

„Polska interesuje się problemem kolonii z dwóch względów: poszukuje ona terenów dla emigracji i źródeł surowców dla swego przemysłu. W obecnej chwili wychodząc z tych założeń, Polska poszukuje współpracy z krajami posiadającymi obszary kolonialne”.

KRONIKA TELEGRAFICZNA

MARSYLIA. Statek angielski „Huntress” znajdujący się na 41 st. 26 min. szerokości północnej i 3 st. 52 min. długości wschodniej, nadał sygnały wzywające pomocy.

WASZYNGTON. Prezydent Roosevelt przesłał kongresowi raport komisji parlamentarnych w sprawie Filipin, zalecający wprowadzenie w życie niezawisłości gospodarczej Filipin w roku 1960 zamiast w roku 1946.

AMSTERDAM. B. cesarz Wilhelm II przyjął dziś w swojej siedzibie w Doorn marszałka Mackensena, admirała von Schmidta i delegację książąt niemieckich, którzy przybyli by złożyć mu życzenia z okazji 80-jej rocznicy jego urodzin.

JEROZOLIMA. W ciągu ostatnich 3-ech dni liczba ofiar zamachów terrorystycznych wynosi 8 zabitych, 3-ech rannych, 12 osób terroryści uprowadzili.

Niezwykła rozmowa przez ocean lorda majora City londyńskiej z burmistrzem Nowego Jorku

LONDYN, 24. 1. Między Londynem a Nowym Jorkiem odbyła się dziś oryginalna rozmowa radiotelefoniczna lorda majora city londyńskiej sir Franka Bowatera i burmistrza Nowego Jorku La Guardia.

Lord major prowadził rozmowę jadąc ze swej prywatnej Mansion House do Guildhall, gdzie urzęduje, siedząc w starożytnej karocy, otoczony przez gwardię miejską.

Burmistrz Nowego Jorku rozmawiał z telefonem zainstalowanego w samochodzie, jadąc ulicami Nowego Jorku do Tammany Hall.

W czasie tej rozmowy La Guardia zaprosił sir Franka Bowatera, by przyjechał do Nowego Jorku samolotem na weekend, ale lord major Lon-

dynu odpowiedział, że na skutek zawalenia pracy nie może przyjąć zaproszenia.

Na charakterystyczne zapytanie La Guardia: „Jak tam pańskie kłopoty?” sir Frank Bowater odpowiedział: „Co się tyczy city londyńskiej, to w tej chwili poważniejszych kłopotów nie mamy, jednakże wszyscy zaniepokojeni jesteśmy sytuacją, albowiem pragnielibyśmy widzieć na świecie więcej trwałych odznak pokoju i dobrobytu”.

Ta jedyna w swoim rodzaju rozmowa słyszana była bardzo dobrze po obu stronach, a przeszkadzała jej jedynie stuk kopyt 4-ech koni ciągnących tradycyjną karocę lorda majora oraz obryzki gwar, panujący na ulicach obu miast.

Zjazd instytucji oszczędnościowych odbył się w Krakowie

W dniu 23 b. m. odbyło się w Krakowie czwarte z kolei posiedzenie Komitetu porozumiewczego publicznych instytucji oszczędnościowych.

W posiedzeniu, któremu przewodniczył Prezes Dr. Henryk Gruber, wzięli udział pp. Min. Dolanowski, prezes Uhma, dyr. Dorawski, dyr. Chudziński, dyr. Kuchanowski, dyr. Zacharzewski, dyr. Jarocki, dyr. Ostrowski, dyr. Szromba, dyr. Szczudło, dyr. Kuźniar, dyr. Tułacz, dyr. Obrzyński i inni.

Przedmiotem obrad były sprawy polityki finansowej Publicznych Instytucji Oszczędnościowych tudzież zagadnienia doty-

czące powołania do życia Komisji Narodowej na przyszły światowy Kongres Oszczędnościowy

910 km. na godzinę

BUFFALO, 24. 1. Podczas lotu próbnego pocigowego samolotu „Curtiss Hawk” osiągnięto szybkość 920 km. na godzinę, co stanowi światowy rekord szybkości. Lotu dokonano na samolocie pocigowym, pierwszym z serii stu samolotów, obstalowanych w zakładach Curtissa przez Francję.

REDAKCJA: Warszawa Al. Jerozolimskie 121. Telefony 666-62 (sekretariat) 666-99 (ogólny).
ADMINISTRACJA: Warszawa Nowy Świat 15 m. 1. — I piętro Zarząd i Dział Ogłoszeń tel. 224-40. Kierownictwo biura, kasa, buchalteria 224-50. Prenumerata tel. 309-32. Konto rozrachunkowe Nr 2. Konto P. K. O. Nr 23-400.
Skrytka Poczтовая 145. Adres telegraficzny: ABC Warszawa.
PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź, Piotrkowska 103 tel. 111-44. Biuro czynne w godz. 10—13. 15—18. Poznań, 27 Grudnia 2. Włocławek, Cyganka 34. 135. Kalisz, Rzeźnicza 4, tel. 477. Katowice, ul. Starowiejska 3.
PRENUMERATA: miejscowa (z odniesieniem do domu) i na prowincji z 3.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dzielnymi Sienkiewicza z 3.30 miesięcznie. Za granicą z 4.00. Wyd. B (z premią książkową) 5.50.
Za zwrot nadestanych, a nie zamówionych rękopisów redakcja nie odpowiada.

Ceny ogłoszeń

za miejsce wysokości i milimetr przez szerokość jednej spacji (na wszystkich stronach po 6 spacji): na 1-iej stronie — 1 zł. w tekście (wśród artykułów) 80 gr. w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr. na ostatniej stronie — 70 gr. W dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł. opisy specjalne — 3 zł. Lekarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Nowy Świat 15 m. 1, I piętro. Biuro czynne od godz. 9 rano do 6 po poł. Tel. 224-40.

Redaktorzy działów: Jan Korolec — publicystyka polityczna, Jan Wyszynski — informacje polityczne i sprawozdania sądowe, Antoni Szperlich — dział gospodarczy i zagraniczny, Stanisław Włodek — informacje i depesze nocne, Maria Rutkowska — dział miejski, Andrzej Piłdowski — dział prowincjonalny, sportowy i akademicki, Wanda Doberska — dział kulturalny i rozrywkowy, Tadeusz Zakiewicz — ogłoszenia i reklamy.

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC” Sp. z ogr. odp.

Odbito w „Drukarni Literackiej”. Warszawa Al. Jerozolimskie 121